

IES 5

(Breu presentació de l'estudi)

- Aquest era un Institut sense cap problemes tret de lo normal, en començar la Reforma vénen nanos delinqüents , absentistes, nanos molt mal predisposats a l'institut... Aleshores apareix la figura del psicòleg tot i que ja l'haviem tingut abans, apareix la figura del psicòleg d'alguna manera més oficial. Comencen els problemes, problemes molt greus, per això hem sol·licitat ser un CAEP. A partir d'aquí el psicòleg comença a parlar, i el primer que se'ns diu i se'ns ha anat dient "que no existeix la solució màgica". Bueno entre que no existeixi una solució màgica i que no existeixi cap mena de solució, més que la que tu treguis i n'acabes traient ...doncs no sé per què serveixen els psicòlegs, sociòlegs i tot això? Actualment el professorat de Secundària ens trobem reticents a la figura del psicòleg, potser ningú li consulta res, ningú. Tenim un psicòleg que ve de l'EAP un cop per setmana, un cop fixa, pot ser que vingui un parell però que sigui un cop fixa, i ...el professor de secundària amb nanos diguem-ne no de la franja de la UAC sinó de la següent franja amb greus problemes que ningú li consulta, perquè clar la resposta no existeix una solució màgica...ara per ara està marcant que ni la màgica ni la no màgica, no existeix cap solució. I això clar, arriba un moment que dius: "No perdo el temps en reunions o amb escrits o amb informes que no serveixen per res".

-Be. Jo intentaré ser breu i no fer-te perdre massa temps. En primer lloc es tractaria que m'expliquessis com definiu l'absentisme escolar, i quina problemàtica hi ha al respecte.

- Home jo no sé fins quin punt hi ha un respecte al professorat amb aquest plantejament. Anem a veure el tema de l'absentisme és un tema que el professor se'n recorda, anota les faltes d'assistència i a partir d'aquí hi ha tot un procés que està vinculat en certs aspectes amb el tutor, ve a la direcció i que torna al tutor. Aleshores que feu un estudi i que l'objectiu de l'estudi és reflexionar... Home jo crec que sobre això s'ha reflexionat bastant sense fer l'estudi és evident, hi ha evidències. Jo sé els nanos quants dies han faltat i tot això i per tant no necessito fer cap estudi. Si de cas feu un estudi per trobar una solució, i algú ha de posar aquesta solució, perquè si l'he de posar jo no cal hem vingueu amb estudis, ja la buscaré.

- Cada any he anat adaptant el procés de millora, que si més dedicació menys dedicació al tema, però a veure algú ha de gastar hores per a fer un estudi per plantejar-se que hi ha un problema? El problema existeix no cal reflexionar, el tema és la solució, la reflexió ha de portar a una solució no la reflexió en sí mateix: "o que malament, com ens falten els alumnes" penso que és una incorrecció...és una incorrecció, i tant que estem preocupats per aquest tema, tant preocupats com que tenim un full continuat, i hem gastat no sé quants diners en fulls enviats als alumnes que ens els podríem estalviar en un Institut que tenim pèrdues per totes bandes, per tant ens podríem estalviar aquest procés si no ens preocupés, ens preocupa i invertim.

- Però que us preocupa no ho qüestiona ningú, no, no a veure...

- Evidentment...

- Això està clar no?

- M'ho imagino, però clar jo crec que el resultat d'un estudi no és fer una reflexió professional, que és possible, que els professional que tenim el problema reflexionem i tant que reflexionem, i tant que reflexionem de totes bandes des dels pares que es pensen que no sé que, dels veï ns que veuen alumnes que no se quants, dels professors que diuen què passa amb aquest nen que no ve a classe, de l'Associació de Pares, del Consell Escolar i tot això que demanen com és que... tot això, el problema és evident en general. Si vols entrem en matèria i tornaran a sortir els mateixos temes.

- Ja m'ho imagino. Explica'm una mica com definiu absentisme, quins criteris teniu per determinar...jo que sé "quan poseu la llum vermella, de dir ay! aquest nen s'ha quedat a casa"

- La definició d'absentisme, que cau pel seu propi pes, és que l'alumne que no ha pogut venir a classe i no ve a classe o coma mínim que ens consta que hauria de venir a classe i no ve, i després a partir d'aquí el tema està en valorar diguem-ne els diferents tipus d'absentisme que hi ha. L'absentisme com a definició, no

sé és que el nen no vé a classe. La tipologia que tenim nosaltres és els alumnes que esporàdicament no vénen, els alumnes que no vénen esporàdicament a unes hores, els alumnes que fixament arriben tard, els alumnes que no vénen amb consentiment dels pares totalment justificat ja sigui per la via de que sempre estan al metge i porten un paper del metge sigui per la via de que els pares reben l'informe conforme no han arribat a classe ho justifiquen tot. Motius? mils, la falta de control de les famílies. Puc valorar que, tenint en compte que aquest any estan a tercer és que la primer i segona avaluació són les promocions que teòricament iniciaven un procés que s'acabava als catorze anys, en una història molt llarga de vint anys d'estudi que als catorze anys qui volia plegava i els nanos van aguantar a primer, mitjanament a segon i a tercer estan decidits a no venir i aleshores estan en una edat que s'han fet forts davant dels pares, els pares volen que vinguin i ells tenen prou arguments com per dir als pares que no volen seguir estudiant i ho van deixant. No sé si he marcat totes les possibilitats però d'alguna manera va per aquí no?

- Ja. Aleshores com ho feu, perquè clar la Primària és una cosa en el sentit que tu dius: és més controlable, però a secundària amb els crèdits variables...

- Sí, es fa difícil de controlar, nosaltres d'alguna manera (ara t'adjuntaré un paper) fem aquest paper que és un paper per grup, aleshores estan les diferents hores del dia, arriba el professor que anota els que han faltat i signa, llavors tenim un paper signat dels alumnes que han faltat. Aquest paper queda a la classe, entra el segon professor (saps que a cada classe més o menys van canviant) i aquest anota els que han faltat i signa. Que hi ha un crèdit variable, doncs tenim un paper on hi sigui una hora, clar això dificulta una mica el control general perquè els papers pel que sigui el professor se l'emporta, el torna a l'endemà hi ha una mica de des- control diari, setmanal no perquè els de la setmana han arribat tots, o al divendres però en principi han arribat tots i es pot anar fent un seguiment una mica més acurat.

- Tot el professorat ho fa d'una manera regular això?

- Inicialment sí, hi ha èpoques que baixa una miqueta, hi ha èpoques que s'ha de recordar que s'han de fer papers. Inicialment està bastant comptabilitzat el tema de les faltes. D'alguna manera, marcant aquell tant per cent que s'escapi, podem saber exactament a quines hores ha faltat l'alumne, aleshores a partir d'aquí ja ve aquesta classificació de l'alumne que sistemàticament no ve mai a primera hora, l'alumne que s'escapa del centre tot i que no hauria d'escapar-se, l'alumne que se n'ha anat del centre, l'alumne que s'amaga a alguna hora perquè no li interessa aquell professor. Amb això sabem exactament quan ha estat i quan no ha estat.

- I aleshores què feu algun tipus de buidat?

- A partir d'aquí, això es recull diàriament i diàriament amb la obligació setmanal, diàriament amb el secretari ho anota en una graella mensual i aleshores via tutors i via cap d'estudis, que sóc jo, i anem fent una revisió. Aleshores sobre on actuem? totalment subjectiu, és a dir així com nosaltres ja teniu establert des de l'època del B.U.P que a les quinze faltes, entenent que cada falta és una hora, s'enviava un comunicat als pares. Aquí diguem-ne el boom de l'absentisme no ens permet fer aquest buidatge, aleshores quan detectes un alumne que falta massa, i el massa és totalment subjectiu, coneixent l'alumne coneixent la problemàtica, sabent que acostuma a justificar-ho quinze dies més tard i tot això s'actua trucant als tutors, i enviant una carta certificada, no certificada no, una carta als pares. A partir d'aquí teòricament a la tercera carta certificada al pare...(això de certificada és quan tenen més de tres dies d'absència no justificada)el pare...teòricament a l'alumne se li obre un expedient aleshores es citarien a les famílies, a través del tutor i tot això. El que passa també que aquest tema clar ara quan vegis els números veuràs que és una cosa que s'escampa bastant del que és lo normal, pel nombre de faltes d'assistència, no?. Quan obres un expedient? Quan creiem que mitjançant l'expedient s'ha de recuperar. Si l'expedient no recupera un nano, nanos que van venint eh! No estic parlant de que hagin desaparegut, nanos que van venint, si alguna vegada veiem que ...per recuperar-los potser cal donar-los un toque, i obrir un expedient, és un "toque" que se'ls fa i...

- I a quin perfil de nanos serveix això?

- El perfil de nanos que tenen alguna vinculació al centre, o sigui nanos normalment que no van ve en els estudis però d'alguna manera tenen l'objectiu de treure's el graduat o l'esperança final de treure's el graduat, o diguem-ne l'objectiu final de l'aprenentatge de llegir i escriure i les quatre regles, que també existeix aquest cas. Quan l'alumne és un nano d'aquests molt problemàtic i que diguem-ne faria més favor al centre si no hi fos que... doncs clar les cartes es continuarien rebent però clar els expedients que se li obren són més per motius més perillosos que no pas d'absentisme.

- Més disciplinaris?

- Sí més disciplinaris. Aleshores un altre cas és aquell alumne que detectem que ve dues hores i s'escapa, però aquí hi ha un tema de responsabilitat directe del centre teòricament, quan l'alumne entra ja no pot sortir, que la responsabilitat no és que no ha vingut, que és una responsabilitat més de segona diguem-ne, quan ha entrat al centre la responsabilitat nostre és des de que ha entrat fins que surt.

- És directa?

- És directa, per tant que en aquest cas sí que ràpidament, com que es detecta ràpid, ràpidament ens posem en contacte amb la família, fins i tot en algun cas s'ha avisat a la guàrdia urbana...i coses d'aquestes

- A la zona hi ha la figura de l'E.A.T.O, em comentaven a Primària

- Del?

- És un guàrdia urbà que a vegades utilitzaven a primària

- T'ho podria mirar...no sé. En principi no, perquè això és per Primària. Però quan ens hem posat en contacte amb ells ens han dit que és una cosa difícil perquè en tenen un per cobrir totes les escoles, però quan els hem dit "si us plau és que s'està detectant un problema greu", quan el problema greu ha sigut de possibles agressions no ha vingut justament.

- A no?

- No, a veure si jo a les tres trenta he aparegut personalment al guàrdia urbà "si us plau a les cinc i mitja vine perquè tenim una amenaça de no sé què" i tres dies seguits li he estat dient i no ha aparegut. A partir d'aquí, quan les famílies et fan cas? O quan és aquell cas que un alumne ha "desaparegut del mapa" assisteix la Comissió Social, que aquí es reuneix un cop al mes, on estan ubicats la direcció del centre de l'EAP, l'Ajuntament, l'aula externa de Cruï lla que és una escola que tenim per nanos molt, molt complicats i Càritas perquè es molt mou dins d'aquest tema. Aleshores ens posem en contacte amb ells, això passa a Assistència Social i aleshores fan la seva actuació de cara a recuperar aquestes famílies via per operació amb PIRMI, via que sigui. El que passa que en reunions que hem fet amb diferents centres acadèmics, per exemple tot el que és aquest esforç no té cap sentit. És a dir l'alumne que deixa de venir, si es produeix tot aquest sistema de treball el recuperem, passen dos dies i torna a començar el sistema un altre cop, és a dir tornen a desaparèixer. Per què? Un motiu és aquest: els alumnes pensaven, perquè això ho diuen, que als catorze anys acabaven, motiu número u, concretament aquestes promocions jo ara mateix ja no sé que passarà perquè els nous sí que saben que és fins als setze anys. Motiu número dos el grau de famílies des- estructurades d'aquests barris, tots els CAEPS, tu ja ho saps que això és bestial. Motiu número tres tot i que no és majoritària la presència d'ètnia gitana té cert pes, i ja se sap que la ètnia gitana a partir de certa edat les noies es casen, tenim casos de nenes de catorze d'aquest any que es casen, i aquestes són absentistes...elles es casen, entre que es casen que han de cuidar a la família, els germans, a les mares malaltes, i no se què, entre la por al contacte amb els nois de la seva edat i no sé què, doncs no vénen; els nois està establert que a partir dels catorze anys són adults per tant tenen cert marge de maniobra quan ells decideixen si vénen o no vénen. Tot això fa que el volum d'assistència en diferents graus sigui massa gran com perquè es pugui ...es pugui...copsar.

- Teniu dades del percentatge d'alumnes d'ètnia gitana?

- Aquesta va ser una pregunta que se'ns va fer via no sé quin... i vam decidir no contestar-la

- No?

- No perquè aquesta tipologia s'extreu del que és la vida gitana. És a dir hi ha nanos clarament que no són d'ètnia gitana i que tenen la mateixa actuació.

- Vols dir que no és un tret gitano, el tema de l'absentisme no està relacionat amb el fet de ser de família gitana?

- No, no. Té una relació directe, però el que passa és que té una sèrie d'efectes col· laterals amb gent no gitana. Aleshores se'ns ha fet aquesta pregunta, i d'alguna manera tenim un especialista per..., sociòleg i tot això i vam decidir d'alguna manera no respondre aquesta pregunta perquè: Que delimita el ser gitano o no ser gitano? Tenim famílies amb clarament un actitud cultural gitana? i si no ho són, d'alguna manera a la gent se l'hauria de diferenciar per la part cultural no...?

- Aleshores tornem un altre cop al tema anterior, així acabem la primera part. Un cop teniu un coneixement bastant aprofundit del tipus d'absentisme que...

- No els tipus d'absentisme en general és anar coneixent al nano, el nen s'hi t'hi fixes, el full de control no dona per massa.

- *No però allò de saber si és a algunes hores, tot el dia, si és al matí o tarda..*

- Això ho tenim per aquí, nosaltres tenim el triple control, tenim aquest control, i tenim el control de la sala de professors d'alumnes que arriben tard, els alumnes que arriben tard sistemàticament han de passar per la sala de professors i s'anota a quina hora arriben, aquest és un tercer tipus de nano. Aleshores al ser un barri molt tancat, al ser un Institut enfonsat dins el que és el barri, aquest està enfonsat i permet certa maniobra dels alumnes que poden estar a vint metres i no veure'ls, i tenim. Els tenim ubicats... El que passa és que l'Institut és molt gran i d'alguna manera es van fent grans, i les possibilitats d'escaquejar-se d'alguna classe és molt gran.

- *Aquí el que controleu és l'absència, no el tipus d'absència ni res?*

- No, diguem-ne la limitació seria que en algun cas clarament queda determinat, o sigui hi ha un u, es que ha faltat només la primera, la resta hem considerat que si tu a partir d'una hora no vens és que no has vingut, que és la manera més clara de si els pares pregunten doncs "escolti miri el seu fill va venir de vuit a nou i després se'n va anar"

- *I els pares pregunten?*

- Bueno, els pares pregunten quan es veuen afectats, és a dir quan e veuen afectats? Quan un veí o ells mateixos veuen que el nano "pul·lula por ahí", perquè aquí se sap ...si es vol sortir del barri has d'agafar el tren, anar caminant tampoc és massa aconsellable. Aleshores quan algun veí o ells mateixos ho detecten vénen els pares a preguntar. Quan se'ls avisa, en algun cas vénen indignadíssims "o és que no m'han avisat és que no sé què, deixa'm veure la tipologia de faltes", aleshores ves a buscar els papers i justifica-ho. Però jo diria que els alumnes que els pares es preocupen que vinguin majoritàriament vénen, i després hi ha un excés d'alumnes que els pares volen que vinguin, que els alumnes no vénen i aleshores els pares ho justifiquen. Doncs per evitar problemes d'expedients i altres coses, amb certa inconsciència al fer perquè nosaltres en cap cas sancionem els alumnes per no venir, nosaltres només ho posem en coneixement de...en coneixement dels pares. Aleshores els pares tenint-ne coneixement jo crec que la diferència està entre dir vam anar aquests dies al metge, aquest dia vam anar d'enterrament i aquest dia no sé què, que no justifico les faltes als vint dies al meu fill. A partir d'aquí veus que els teus esforços són totalment inoperants, senzillament inútils. Però no vam esperar, a veure ahir hi va haver una reunió de CAEPS i d'alguna manera es va generalitzar. Fins i tot, nosaltres tenim un cas que d'alguna manera jo crec que s'hauria d'acceptar que certs alumnes se'ls hi modifiqués l'horari, ja no dic el programa sinó l'horari, de manera que si t'assegures que vens de deu a onze com a mínim marxem d'aquí amb algun coneixement. Perquè la dificultat que tenim amb aquest alumnes d'assistència esporàdica és que no s'enganxen mai a la classe, perquè quan vénen els demés han avançat, no saben per on van i fan més mal aquests que no vénen que...

- *Però deia l'altre dia el Director d'un altre IES que teniu una directriu de tres tardes a la setmana obligatori per Departament d'assistència o així? O sigui l'alumnat ha de venir tres tardes a la setmana?*

- l'alumne ha de venir vint-i-sis hores a primer, vint-i-set a segon, i vint-i-nou a tercer i quart. Aleshores el mínim són tres tardes, el que passa que si un sol·licita, i nosaltres vam sol·licitar i està acceptat, els alumnes de tercer només en vénen dues.

- *I marge en la maniobra dels horaris en teniu? Per exemple començar a les nou...*

- No els horaris tots són estàndard, primer comencem a les nou i acaben a la una trenta, i vénen aquestes tres tardes dues hores. Els de segon com que és una hora més vam determinar que el dimecres venien a les vuit del matí. Els de tercer ja són vint-i-nou clar tres tardes volia dir que al començament era una mica estrany i per tant què vam determinar cada dia a les vuit com havia sigut al BUP anterior, que de fet era la mateixa edat que el primer de BUP i vénen dues tardes.

- *I la relació absentisme/horari? És a dir per exemple els que entren a les vuit s'adormen més o...*

- Bé no és sí, o sigui que al principi no vénen a les vuit, i aquest sí que se'ls obre expedient. O sigui quina tipologia, un altre tipus d'absentista, aquell que ho ha determinat ell, o el que determina no anar a cap sortida, la sortida és aquell dia, i no hi van. Però clar això són coses tant esporàdiques que no té cap valor dins aquest estudi, però els de les vuit del matí sí. El que passa és que no és superior a l'absentisme de les tardes. I absentisme lligat a la conflictivitat de les tardes, pel que fos a la tarda és el moment on més

conflictes es generen. Per tant d'alguna manera vam fer aquesta aposta de cara a venir a les vuit del matí, si voleu de cara purament per l'absentisme igual perds un punt però ho guanyem amb conflictivitat. Quin és el punt perdut? Doncs aquells alumnes que no s'atrevirien a no venir de tarda però si s'atreveixen a venir una horeta més tard. Això sí que és guanyar, d'alguna manera això es va... després s'ha preguntat als pares, pues no es farà

- *Aquest era un Institut de Batxillerat i des de fa tres anys s'aplica reforma? Vosaltres heu tingut sempre de la franja de catorze a setze heu tingut alumnes, quins canvis trobes que s'han produït i com ha anat variant el tema de l'absentisme si ho comparessis amb la mateixa franja d'edat*

- Canvis totals, tots els que et puguis imaginar, és a dir partint de la base d'uns alumnes mitjanament interessats en els estudis que havien perdut un fil al vuitè d'EGB i que d'alguna manera anaven coaccionats, no sé si un criteri molt pedagògic però coaccionats pel fet d'aprovar o no aprovar i repetir o no repetir, diguem-ne uns expedients molt més clars alhora de treballar perquè com que érem molts menys i podies posar-te molt més fort, en comptes d'uns alumnes que d'entrada han d'aguantar obligatòriament fins als setze anys, que són tots, que no hi ha cap filtre, que no hi ha possibilitat d'anar-se'n a un altre tipus de FP, o plegar i que fins i tot hem dit en algun cas s'han sentit estafats per...estranyament perquè ja fa temps que roda això d'aquesta formació segur que ho sabien però bueno. Tu t'imagines tots els teus amics de sempre que als catorze anys han plegat i tu no doncs et sents una mica estafat. Clar la diferència és total a nivell d'absentisme, després si parlem a nivell de treball, de conflictes, d'agressivitat i tot això és una ...possiblement superior. Clar però qui crea aquí els conflictes? Doncs els nanos desencisats, els nanos que no tenen res a fer aquí, t'avorreixes i crees un conflicte perquè si tens un interès mínim no el crees.

- *I en aquests tres anys de la primera promoció de Reforma fins ara com veus tu que ha anat variant l'absentisme o no ha anat variant?*

- L'absentisme? d'alguna manera s'ha anat reduint, per això et parlo d'aquesta valoració de que fos aquesta promoció que volien acabar fa dos anys perquè s'ha anat reduint...però si tu valores les de primer són de certa categoria perquè a primer tenim bons alumnes, però si vas a segon ja la cosa és molt més esporàdica però hi ha alguns alumnes molt concrets, perquè són alumnes molt concrets, però si la cosa peta a tercer (un segon que primerament no falten d'assistència) si peta a tercer això ja..aquí ve setmana santa o sigui que per l'any següent s'acaba o sigui que... a tercer el que es veu ja és molt més absentisme, en quant a faltes d'assistència coincideix amb aquesta promoció. D'alguna manera els alumnes que van...clar nosaltres també ens va sobtar aquest absentisme tant fort per tant hem anat millorant el sistema de control.

- *Abans no el teníeu aquest sistema de control?*

- No el teníem aquest sistema de control, home sistema de control en teníem però era més, més personal del professor. Ara fem un cosa és oficial, diàriament i que va a parar a direcció. Aleshores els alumnes que ja van enganxar el sistema antic, l'inicial, doncs han seguit fent faltes d'assistència perquè hi ha una dinàmica, uns hàbits i tot això. Ara hi ha coses estranyes com el dia de la truita no ve ningú, clar fins que no ho saps tu vens aquí de tarda, i bueno aquí que passa i s'han anat a la muntanya a menjar-se la truita. Clar suposo que les tradicions del barri doncs no ..fins que no les saps... perquè els altres nens no les tenien. I als setze anys la gent no se'n va a...

- *Perquè abans alumnes del barri teníeu?*

- Alumnes del barri però fins i tot molts alumnes que venien d'altres barris. Ara, clar tenim molts menys.

- Ara aquesta situació s'ha agreujat amb la política que hi ha dels concerts a les Escoles, que el Conseller dirà el que li semblarà però...

- *Perquè...aquí escoles privades hi ha?*

- No, tenim escoles privades però...bueno sí si d'Escoles privades dues, dues, bueno no ho sé. Diria que dues. Però bueno diguem-ne d'alguna manera que amb la facilitat de tenir concert, amb la facilitat, i el que crec que resulta d'anar a una escola, doncs qualsevol família amb un mínim interès s'escanya i...cinc mil "peles" al mes i se'n va i és a aquesta família la que jo necessitaria, però no en té més, qui queda aquí? El que no pot i el que no vol, i el que no vol vénen aquí a molestar. De totes maneres jo personalment sóc optimista, perquè la situació ha anat millorant

- *Si? a més comentaves que la situació d'absentisme... era molt elevada en el grup de tercer i que a anat baixant?*

-
- Sí però el que és absentista no ve, o sigui l'alumne que decideix no venir, doncs no ve o ve un cop o dos cada quinze dies.
 - *Entrant una mica en la dinàmica del centre, a veure començaré pel principi, pel primer curs, l'acollida per donar a les famílies, explica'm una mica com ho feu.*
 - Bé, nosaltres prèvia preinscripció, fem una visita personal a les escoles, quan es cita als pares que són els interessats i es fa un explicació amb un tríptic que tenim i tot això de cara al que pretenem fer a l'Institut, com treballem, els agrupaments...
 - *Sou vosaltres els que aneu a...*
 - Nosaltres anem a les escoles. Aleshores just abans de la preinscripció hi ha el que se'n diu jornades de jornades de portes obertes aleshores vénen els pares, aquell dia no hi ha reunió, de fet les reunions són molt properes a aquella jornada i se'ls hi ensenya l'Institut, veuen doncs... A partir d'aquí hi ha la preinscripció i a partir d'aquí la matrícula, però preinscripció i matrícula no fem res. Un cop s'acaba la matrícula fem una convocatòria als pares dels matriculats i se'ls hi afina el funcionament del centre en quant a les normatives, quotes que convindria pagar i coses d'aquestes...és molt més real, molt més de pràctica de cara ja no a que t'animis a venir sinó que ja que estàs aquí ho fem d'aquesta manera; això abans del juny. Quan passa l'estiu se'ls torna a convocar per fer la reunió d'inici i això ja se'ls explica com queda tot perquè la normativa del centre s'acaba al setembre, aleshores s'explica tot, les sortides que faran i com va lligat tot i en cas de conflicte com han d'actuar, tot el tema no? Un cop passen tres setmanes o un mes hi ha el que es diu l'avaluació inicial i aleshores fan una reunió d'aula, que és una reunió on el tutor parla del funcionament dels nanos dins de l'aula, no del cas concret. I a partir d'aquí hi ha dues reunions del tutor amb els pares. Quan acaba primer se'ls hi dona un informe de com han anat els nanos, perquè a primer no hi ha avaluació final. Quan acaba segon que també s'ha de decidir si passen o no es fa una reunió un altre cop amb les famílies dels de segon (avui la fem justament) per explicar les condicions en les quals l'alumne pot passar o no pot passar però si que passa sense haver aprovat, en tot cas les condicions tenen que ser unes altres.
 - *Però podria tornar a repetir també no?*
 - Com?
 - *Que podria fins i tot repetir?*
 - En principi l'alumne pot repetir dos anys, que teòricament seria segon i quart, el que passa és que es pot negociar amb els pares ...
 - *Les famílies que et vénen, assisteixen i no sé què no teniu cap problema o...*
 - Cap, clar és aquest el problema que amb aquests no tenim problemes...en tot cas puntuals
 - *Quan teniu problemes què es pot fer des de la Comissió Social?*
 - Doncs s'envia carta, o via el que sigui però en fan cas. En principi són les famílies que després tenen més conflictes, difícilment una família que sabem que el pare té cert contacte amb nosaltres munta "lios". Aleshores els que no vénen doncs tens el que tens.
 - *Quan vosaltres poseu l'alerta d'un cas en el tema de l'absentisme quin és el procediment?*
 - Quan arriba el punt d'alerta que pot ser que jo digui "mira què passa aquí que fa dies que no vens" perquè el professor em digui doncs mira que no ha vingut... I a partir d'aquí valorem, si és una cosa d'aquestes de que s'escapa i tot això ja ràpidament el contacte directe amb la família
 - *Qui ho valora el cap d'estudis amb el tutor?*
 - Si pot valorar-ho primer el tutor eh!, el tutor en quant al treball dels alumnes té tota llibertat. Aleshores el tutor t'ho diu a tú o et diu mira he fet això i...Aleshores ens posem en contacte amb la família, a partir d'aquí tot un problema perquè pot haver famílies que no tenim telèfon o que el telèfon que ens ha donat serà una problemàtica, no? Si la cosa no és d'actuació mediata perquè ha anat faltant i no sé què, i fa dies que no ve aleshores, quants dies? no m'ho facis dir, o bé ja ha trucat el tutor que insisteix o bé ja s'envia directament una carta.
 - *I si segueixen sense respondre?*
 - Si segueixen sense respondre aleshores es fa una reunió de Comissió Social, allà es discuteix la cosa i aquí hi ha Assistent Social, i s'actua via de l'Assistent Social o via Guàrdia Urbana, quan actua la Guàrdia Urbana gairebé sempre l'alumne ve, però ve un dia i torna el procés.
 - *La via de comunicar a Inspecció, ho feu?*
 - De tant en tant enviem un extracte de les faltes d'assistència.

- I .. com és aquest circuit?

- Doncs jo si vols que et sigui franc el desconec, un cop arriba a inspecció no en tinc ni idea. O sigui en principi des de la Comissió Social es determina a quin alumne s'envia això a Inspecció. Normalment quan va a l'Assistència Social teòricament, això que fan els assistents socials, va a Inspecció. Què fa Inspecció? no ho sé. Què pot fer Inspecció? Res. Si nosaltres no podem què podran fer a Inspecció, en tot cas un policia o un guàrdia urbà

- Perquè tu creus que aquesta via serviria d'alguna cosa?

- No no, a veure en principi d'entrada qualsevol cosa que sigui via a la força no aconseguiràs res, però en tot cas via PIRMI, via aquestes coses i la guàrdia urbana pot ser que aconseguies que la família vingui. Aleshores vénen uns dies i després torna a faltar i a faltar i tornes a estar en el mateix procés. En algun cas, i això sí que no es pot demanar, i per tant no pot ser objectiu ni valorable algun professor ha anat a casa de l'alumne per convence'l. Clar això és voluntàriament, no et pot obligar ningú a anar doncs ...tenint en compte la tipologia de certes famílies del barri. Aleshores és això ells amb voluntat de...d'algun professor s'ha fet eh! I s'ha aconseguit certes coses i després igualment es va diluir però... s'ha aconseguit guanyar-se a la família una setmana i tenir cert tracte.

- Via negociació?

- Via negociació.

- Tu creus que dóna fruits?

- Home jo crec que sí que és la que dóna més fruits però és inviable, és a dir tenim dos-cents i pico alumnes i s'ha anat a tres cases.

- Tu com creus que es podria desbloquejar aquesta situació?

- Doncs clarament muntant altres àmbits de treball fora de l'escola. Hi ha nanos que per molt pràctic que sigui, per molta diversitat que fem ja se'ls hi escapa. Vull dir el mínim de llegir i escriure i sumar i restar el tenen o no el tenen però d'alguna manera se'n podrien mig salvar i amb això en tenen prou. Però clar aquests nanos quins interessos tenen? allò de que tothom és motivable ... pot ser cert però en tot cas no tothom es motiva en una escola, amb un règim disciplinari que has de tenir perquè negocies amb molta gent per tant no pots venir aquí i ...que cadascú faci el que vulgui. Jo crec que clarament el que s'ha fet d'unitats d'escolarització externa està molt bé però s'ha de fer algo molt més, molt més ampli. O sigui Instituts que es dediquin a nanos d'aquest tipus, el que era FP però de fet FP tenia les seves mancances no? Però d'alguna manera algo que doni sortida no tant escolaritzada a nanos d'aquests, molt més manipulativa, molt més com era abans l'escola taller. Més com eren les aules-taller, que no té que venir tothom que vulgui, però hi ha una sèrie/tipus de gent que si aquí no s'ha adaptat han d'anar allà jo no dic un alumne pot triar anar aquí o anar allà en principi el que ha d'oferir un Institut és que ha de donar a l'abast de tot però hi ha nanos que no s'adapten perquè té les limitacions que té.

- Si aconseguís que un nen torni a l'aula quan com se l'acull perquè clar suposo que a vegades quan aquests nanos tornen d'un temps fora suposo que el retorn també és delicat no?

- Aviam aquí hem establert diferents tipus de nivells diguem-ne, dins del que seria el nivell classe que era el nivell classe normal surt en algunes matèries un grup d'ampliació, és a dir es reuneixen diferents grups de nanos i formen un extra grup d'ampliació, hi ha un extra grup de reforç, hi ha un determinat que se'n diu UAC, unitat d'atenció curricular, bé exactament no sé què vol dir en tenim tres o quatre.

- Quatre en teniu?

- Quatre. Aleshores durant una base d'un seguit d'hores en què certs nanos de tipologia...no...no, no diria conflictiva del tot però en tot cas de rebuig total al que fa l'Institut van a allà Aleshores (*sona el timbre i es comença a sentir força xivarri*) Té certa coincidència el que no ve amb el que no sap, per tant si no sap està amb el de reforç o amb el de l'UAC, si és el de l'UAC com que és una cosa molt limitada cada vegada el professor es pot posar en contacte amb ell "on estàs, on estaves, què fas", si és lo de reforç que hi ha la cosa amb una mica més de nivell més gran doncs clar canvia tot això, en tot cas no hi ha una actuació directe de "l'alumne que no ve, passa per aquí..." no.

- Aquests quatre tipus de l'HAC no són els quatre només dedicats a l'UAC, els recursos del Departament d'Ensenyament per aquests quatre cursos de l'UAC són per a quatre professors de l'UAC ?

- Bueno, l'UAC ningú no sap exactament que és, no? Nosaltres tenim una professora que podríem dir terapèutica, que també compleix funcions de UAC, tres professors que també serien de...bueno nosaltres

determinem l'UAC però em sembla que els CAEP se'n diu ampliació de plantilla, però bueno, d'alguna manera es va fer l'aposta de tenir professors que es dediquen només a allò.

- *Quan de temps fa que la teniu la UAC?*

- La UAC fa dos anys que la tenim, l'any passat teníem la... ara per ara tenim la funció molt limitada més de manteniment d'aquests alumnes que no poden estar a l'aula però, però la UAC té la funció de millora de les condicions d'aquests alumnes, en algunes matèries, però en la resta ara per ara encara no.

- *Quants alumnes ha d'haver-hi a un UAC més o menys?*

- Doncs a l'UAC tenen entre sis i vuit, i en aquests moments hi ha vint-i-tres alumnes o algo així.

- *Hi ha molts que estudien a l'escola?*

- Uns dos-cents i pico. Però clar limitant al màxim tampoc convé que l'aula estigui massa plena, ara alumnes de tipologia de UAC en tindríem bastants més, com a mínim temporals, alumnes que estan per sota del que seria el mínim...

- *Perquè a l'UAC què estan un curs o poden entrar i sortir?*

- En principi l'UAC forma part del que seria un currículum flexible, vull dir com els de reforç i com els d'aplicació, tu vas bé vas al d'aplicació deixes d'anar ve i tornes a anar al grup classe, vas pitjor i tornes al de reforç, vas fatal i passes a l'UAC ara la realitat és que des de que està l'UAC no s'han fet canvis perquè la realitat és que estan tant tant al marge dels alumnes normals que és fa difícil la reinserció tot i que hi van certes hores, hi ha certes matèries que per qüestions estratègiques no tenen UAC, estratègiques o que no hi hagut hores disponibles.

- *Parlant d'aquells casos d'absentisme, quan l'absentisme va lligat a problemes de disciplina com interveuen, via...bueno una mica com deies abans el tema expedient...*

- Bueno en principi l'expedient s'obre en situacions de conflicte, clar l'actuació si vas veient, la veritat és que tens les mans molt lligades, no? Quan una nano compleix les normes és dir quasi doncs "fes això" perquè això implica que algú també ha de treballar més i clar diguem-me que també hi ha professionals que exigeixen certs horaris i condicions. Aleshores hi ha qui et diu em quedo una hora més però aquest nen no surt perquè s'ha portat malament i qui et diu doncs mira que se'n vagi a casa. Clar actuem una miqueta en funció de l'actuació de cada cas, no? El problema és quan hi ha un alumne conflictiu s'ha de sancionar amb uns dies a casa i a sobre és absentista, doncs valorem cada cas, valorant el cas i actuem així.

- *Algun tipus de mesura de prevencions suposo que deu ser molt complicat, no? per evitar la recurrència de l'absentisme?*

- (silenci)Mira, ...tu vols prevenir un conflicte, és a dir certs alumnes no posar-los amb certs professors, certs alumnes diluir-los en els grups, procurant que no hi hagi massa moviment o al revés que no estiguin massa tancats sempre al mateix lloc, nosaltres som de la línia no massa moviment i hi ha altres Instituts que volen un moviment total. Fins i tot hem tingut èpoques on hem diferenciat ACI's de tal i de qual, tu pots fer actuacions per prevenir un conflicte. Però quan l'alumne termina per no venir ...clar no hi ha massa...

- *I posar-lo en un grup de nivell?*

- No perquè mira...D'alguna manera volem fugir de descriure'ls per nivell, és a dir es creen tipus de nivell de dir primer A són el llestos, primer B no en saben tant i a primer C són els tontos, això no ho volem dir perquè d'entrada amb l'esperit de la Reforma i no sé què, i després perquè ajuntar tots els alumnes conflictius pot ser una bomba ja.

- *Parlem una mica dels serveis de suport pel que fa a la prevenció, quin tipus de servei, l'educador de carrer...*

- No en quant a la prevenció no, que hi ha serveis de suport quan l'actuació diguem de l'alumne no ve

- *Que generalment és a través de Serveis Socials?*

- Exactament

- *I de compensatòria? Res? En teniu vosaltres?, el que aquí hi ha és el psicopedagog?*

- Sí el psicopedagog però això forma part de la Comissió Social no s'ocupa de l'absentisme

- *Tu parlaves del psicopedagog de l'EAP?*

- Sí de l'EAP.

- *I en relació amb altres serveis com l'EAIA...*

- L'EAIA diguem-ne quan ens arriba a casa l'EAIA és perquè el cas és molt molt greu i l'Assistència Social determina que ha d'anar a l'EAIA. A més seguim en contacte amb l'EAIA per conflictes que hem tingut aquí.

Nanos que ja estaven amb judicis pendents i coses d'aquestes. Però en principi un cas a l'EIA és perquè Assistència Social ha fet el que ha pogut i no se n'ha sortit, i quan va a l'EIA és quan...

- *I nanos d'aquests de.....que diuen de...DGAI?*

- Ara actualment a mí no em consta cap però diguem-ne dins els tres anys n'hem tingut, sí.

- *I això què implica?*

- Clar quan nosaltres en vam tenir érem molt novatos nosaltres i va ser "mira què ha fet aquest alumne" parlar amb els pares, els pares... Assistència Social que parlà amb l'EIA i l'EIA et diu "uy aquest ja té un DAM" i a partir d'aquí ja hem..... Però ara actualment...

- *Vols dir que els nanos han seguit venint a l'escola i tal*

- Han vingut el que passa que en el cas més greu del DAM Vam aconseguir, va haver una agressió forta a una professora vam expulsar-lo. Tot i que hi ha un acord tàcit entre els directors de no expulsió, perquè aleshores és molt millor que no donin problemes al barri, que no donin problemes a fora. Però clar aquest cas va ser un cas evident.

- *En casos d'absentisme crònic o dur de nanos que ja difícilment es repesquen, el circuit seria el mateix?*

- El circuit seria el mateix

- *O més difícil*

- Més complicat diguem-ne, no és difícil s'ha vist que és difícil vull dir que el circuit està i s'ha fet servir però quan s'ha vist que un alumne no ha vingut és que no hi ha res a fer. Però crec que d'alguna manera algú ha de determinar que hi ha un sector de la població que no vindrà Tu ja pots posar la o d'obligatori que hi ha un sector de la població que no vindrà Per tant s'ha d'assumir que en certs casos, i crec que això cal dir-ho, els esforços han d'anar per una altra banda.

- *En la línia de comentaves abans i buscar reformes d'escolarització? O no vols dir això?*

- Els meus esforços, els meus esforços vol dir doncs que jo les meves energies cada dia canalitzar-les pels que vénen i que no tinguin conflictes els que vénen, lo altre mira jo ja hi crec igual estic equivocat però ja hem fet els passos i a partir d'aquí que siguin altres que facin una actuació.

- *Perquè què vol dir ser CAE realment, quins beneficis comporta ser CAEP?*

- Home no ho se, en principi un petit augment de la plantilla o disminució de la ratio com ho vulguis dir, hi ha el tema de beques de menjador, és un benefici molt...relatiu

- *Vosaltres també teniu menjador com a centre de Secundària?*

- Sí, sí.

- *Ah sí, en teniu?*

- Tenim servei de menjador. Hi ha una sèrie de beques que en principi estan per primer cicle, segon cicle no et donen beca. Quins beneficis? Bàsicament el tema de la plantilla, el tema aquest del personal de UAC, bueno no de UAC perquè justament és per ser CAEP però no és UAC, tot i que és el mateix.

- *És igual, ajuda en recursos de persones, professors dedicant-se*

- Però allò d'uns grans beneficis tampoc...

- *Quins altres beneficis et sembla que caldrien per...*

- Doncs tot el que tenim però... (...) doncs una major facilitat per accedir als UES. Hi ha molt poques, en principi són per tota Barcelona, no és que vulgui treure..., perquè hi ha problemes a tot arreu, el que passa és que problemes d'aquest barri o dels barris determinats pel CAEPS. Crec que som dotze CAES. L'IES 19, que jo diria que és un Institut bastant similar, de fet algú alumne molt i molt complicat nostre se n'ha anat allà per tant...Aleshores ells no ho van demanar, per què no ho van demanar? Perquè corria el perill de que un centre CAEP, en principi...el tema que...genera problemes "aquí no pot estar que se'n vagi a un centre CAEP" tot i que hi havia la paraula de la delegada que no passaria però clar les persones sí que passen, el que no pots fer és quedar-te un dia de substituït i així pot determinar no, no, tenim tots centres CAEPS, doncs tots els problemes van allà clar això enfonsa a l'institut en dos dies. S'enfonsa.

- *I el tema de la integració de tots els nanos aquests especials, no parlo dels discapacitats sinó dels nanos en situacions de risc social i tal.*

- No, aviam jo penso que un tant per cent considerable de professors estan a favor de la integració eh? Però hi ha qui aquí no es vol quedar i també hi ha qui no es vol integrar, hi ha qui busca conflicte perquè no vol treballar i a les tardes això crea un conflicte. En certs casos eliminaries el conflicte no via la sanció, expulsió...sinó via "a tu què t'interessa?" "tal" doncs intentem-ho plantejar, aquí o fora .però en alguns casos

ni aquí, perquè aquí hi ha unes normes que és lògic que existeixin. Aleshores els CAEPS tenen una certa avantatge, que aquesta no te l'havia dit, de certa possibilitat de perfilar la plantilla, certa. Per exemple els professors de la UAC els pots triar, jo vull aquest, aquest i aquest.

- *A clar això passa a Secundària, a Primària això no passa.*

- Però aquest, aquest i aquest atenció sempre que siguin funcionaris, és una petita limitació. Ve molta gent, gent molt bona que estan en interinatges, molt bona, però en substitucions i aquests no la pots decidir, primer fallo. Després el concurs de trasllats és lliure, val que hi ha un asterisc que posa atenció a aquelles CAEP, però aquest any hi ha hagut la incorrecció de que a Primària no hi havia l'asterisc. Per tant un Institut que està a Barcelona, amb tota la problemàtica que hi ha de Primària que estan amb no sé quantes places i tot això, oh! Barcelona a allà m'apunto i aleshores quin problema es troben amb un Institut amb molts problemes, que o hi està o no hi està, no valen les mitges tintes. Els problemes els afrontes o tens molts problemes, és a dir o pateixes. Aleshores resulta que aquesta persona que no sap que això és un Centre d'Atenció Preferent ve aquí, i passa a un que sí que ho sap i estava treballant.

- *Això us passa?*

- Això ens passa l'any que ve, aquest any tenim un primer que és exquisit, és a dir el resultat final amb no sé quants nanos amb problemes seriosos, i és exquisit, perquè hem aconseguit fer un nucli de tutors i una estructura horària i no sé què on els tutors tenen molt pes i els tenen molt controlats, resulta que d'aquests tutors, dos l'any que ve salten per concursos de trasllats, és il·lògic. Si això és un CAEP ha d'haver unes condicions especials.

- *I aquí vosaltres no podeu dir absolutament res?*

- Hem dit però no ens han fet massa cas.

- *I això que ho comuniquem directament, la demanda a Inspecció?*

- Ho comuniquem a la Delegació Territorial però clar aquesta té poc a dir, si ells diuen que tenen raó, doncs ho traspassen a Via Augusta i a Via Augusta tenen altres temes, les coses no és que ...tot sigui culpa d'un altre, tot és un muntatge que afecta, però en tot cas els que patim som nosaltres. Aleshores el cas de l'any que ve, vénen dos persones que poden ser escollides o que en tot cas responen dos que clarament no són i que no ho poden ser sinó que ho són i que han fet una tasca que és evident, és evident com està l'Institut. Si algú recorda l'Institut com quan va començar la ESO, i veu ara veurà problemes però problemes latents, no problemes...i que si això es destapa doncs pot tornar a petar tot.

- *Ja. Que anava a dir-te, requisits escolars per la prevenció d'absentisme o per donar resposta a haver complert aquesta situació, seria això que m'estàs apuntant?*

- Per prevenir l'absentisme és la motivació i la... , bàsicament la motivació, és fer entendre als pares i als nanos lo important que és l'estudi, però clar jo entenc nanos que porten sis anys estudiant que ja estan en una edat..., igual han repetit algun, que pràcticament no han après res i és un problema que no dono la culpa a ningú, el principal és el nano possiblement. Que els hi diguis per exemple doncs "mira passaràs dos o tres hores a la setmana fent socials, dues o tres fent català castellà clar no sap què li toca a aquest nano, doncs li toca aprendre quatre coses d'electrònica de manera que si li va bé pugui anar a un mòdul professional, i si no li va bé que com a mínim pugui ajudar a un lampista a treballar i es guanyi la vida.

- *Parla'm una mica de la caracterització del centre*

- Això ho teniu lligat amb Via Augusta vosaltres?

- No

- Perquè és que ahir justament en la reunió aquesta en parlàvem d'aquest tema

- *Del tema aquest de les plantilles i de...?*

- De tot plegat, del treball d'aquests nanos. És a dir s'ha fet la Reforma, es va experimentar amb unes condicions que no són les condicions actuals, es va experimentar amb tothom voluntari (professors i alumnes) i ara ens trobem amb aquella experimentació que no ens ha servit de res, de res però és que en absolut. Quasi tothom va passar obligatòriament per un curs de la Reforma on seria molt bonic "l'alumne ha de ser capaç de no sé què" tota una parafernàlia i nomenclatura molt...que a mi no m'agrada gens però també és molt bonic i molt moderna, molt pedagògica però en realitat no ha servit per res. Perquè si jo poso adjectius tal, tal, tal o és obvi que l'alumne ha de ser capaç de, l'alumne ha de poder allò...això és obvi, i es van matar molt en aquests sistemes, molt que si conceptes i procediments i no sé què quan tot està barrejat. És molt difícil en moltes matèries definir què és un procediment, què és una actitud i què és un no

sé què i en canvi tota aquesta problemàtica no la van explicar. Repeteixo perquè tot i que es fes en Instituts més o menys conflictius els alumnes tenien la opció d'anar a un Institut no d'ESO i els professors també.

- *A tu et sembla que el problema ve de la Reforma?*

- No, no aviam jo penso que s'havia de fer una reforma, el que estava passant era extraordinàriament estrany. Home jo crec que hagués pogut passar per una potenciació clara de la FP i per marcar certes línies diferents d'atac al que era el BUP, i si ho volien barrejar doncs ho barregen i bueno i si no..., i afegir per exemple no s'ha afegit la informàtica, la informàtica s'afegeix com qui vol fer un crèdit variable. La informàtica avui dia, el tema dels idiomes tot això s'ha de potenciar molt més del que s'està fent, els idiomes aquí serà difícil perquè pràcticament no saben ni el seu, són molt castellano- parlants i no saben ni el seu, relativament la informàtica és que per anar a treballar al macro per tocar la caixa. Aleshores tot això no s'ha fet. A sigut muntar la reforma de com s'ha fet evidentment de que es fes, jo penso que s'havia de fer una reforma.

- *Si tu m'haguessis d'explicar el que són els trets pedagògics de l'Institut, quins remarcaries?*

- Difícil, classifica'm més la pregunta.

- *El que seria criteri educatiu de la Primària però traslladat a la Secundària, els trets que us donen especificitat des del punt de vist pedagògic*

- No sé si són trets que ens donin especificitat o no però en principi...Es fa difícil de definir perquè és un Institut que és l'únic CAEP que hagi passat de ser un BUP a ser un CAEP, no hi ha cap Institut amb les mateixes condicions, aleshores com a projecte educatiu encara estem una mica navegant perquè hi ha qui no es creu el tema d'integració, hi ha qui no es creu el tema de la diversitat i hi ha qui s'ho creu, i hi ha qui s'ho cregui o no s'ho cregui i vingui a treballar. Dins els que sí...jo no sé on estaria, dins de la franja que sí, jo no és que no m'ho cregui, m'ho crec amb reticències però saps en tot cas jo entro a treballar. Les reticències són que en tot cas alguna integració no s'ha de fer necessària a l'escola. A partir d'aquí intentem treure el màxim nivell de cada alumne, muntant aquests sistemes de nivell, d'ampliació, de reforç, de la UAC i tot això. Aleshores intentar encaminar als nanos cap a les diferents opcions que tinguin, no tens que definir crèdits o sigui els crèdits ja estan començats a tots els Instituts siguin CAEP o no siguin CAEP. Per exemple allò de un Institut català no sé no hi crec amb aquests trets, amb aquesta tipologia de treball.

- *I Pel que fa al nivell d'implicació del professorat...?*

- Tornem al tema, som l'únic Institut que ha passat d'un BUP a un CAEP amb lo qual el BUP permetia certes anomalies, allò de si avui m'adormo no passa res, en canvi si ara m'adormo vol dir que algú i m'haurà de substituir, anomalies conforme jo feia un programa dedicant-lo a aprovar la selectivitat sense tenir en compte un programa de lo que és els alumnes, i tot això s'ha anat modificant. Aleshores la vinculació, no sóc molt partidari d'aquestes teories pedagògiques estàndards però si que és allò de la taca d'oli en principi existeix i crec que és bo que existeixi. És a dir en principi quatre gats hi creiem i quatre gats hi érem, i la resta estava totalment en contra fins i tot bloquejant el que feia la resta. Al segon any s'escampava una mica més la part diguem-ne positiva i aquest any està bastant clara que és la definitiva, tot i que hi ha certs elements o digues-ho com vulguis que bloquegen el... Jo diria que actualment ara ja és més per por a lo desconegut que no pas...

- *A veure amb el tema de l'atenció a la diversitat m'has posat exemples de la UAC...*

- Sí, o sigui no fem grups estàndards de nivells sinó grups molt flexibles i molt mòbils i per matèria o sigui de manera que l'alumne pot ser de reforç d'una cosa i d'ampliació en un altre, poc possible però pot passar.

- *Alguna iniciativa de caràcter col·lectiu de formació permanent?*

- En principi s'han fet diferents cursos de conflictes, de diversitat, de tot això i la meva valoració és que no han servit absolutament per res, perquè no hi ha idees. Jo penso que el tema principal és que no hi ha idees.

- *No hi ha idees noves?*

- No hi ha idees noves. Aleshores en principi qui va al curs que està interessat? Qui no està interessat ja ni tant sols va al curs, i aleshores si els cursos funcionen bé és perquè la gent que està allà és perquè està amb certa predisposició, i hi ha una tècnica generalitzada de que abunden els cursos on els que parlen són els alumnes. Quan si vas a un curs algo has de determinar, perquè si és un fòrum de debat no cal anar a un curs. És doncs una crítica generalitzada.

- *Qui configura aquests cursos?*

- (...) el mateix curs del CAEP, en aquests cursos hi ha un moderador que no aporta res i que diu "ara parles tu, o parles tu" i que anem a veure prou problemes tenim per treballar, prou hores gastem, moltes més de les que ens tocarien com per anar a gastar...anar a perdre el temps perquè si no fos perdre el temps encantat d'anar-hi però abunden els cursos on qui explica és l'alumne, això no pot ser.

- *Fins a quin punt hi ha una coordinació d'ús per àrees, per cicles?*

- Per àrees, per cicles, per àmbits, tenim diferents reunions com són des de la més mínima que és la de departament fins els equips docents de primer, de segon, de tercer i de quart, fins una comissió pedagògica que s'encarrega d'organitzar diguem-ne les coses bàsiques perquè després es transportin al claustre, i el Consell Escolar que fa poca cosa però algo aporta, i la reunió de Junta.

- *Hi ha algun projecte interdisciplinari?*

- Tenim un projecte de tutoria d'introducció als alumnes, que aquest primer any al primer trimestre gastem quatre hores setmanals de treball de tutoria per intentar solucionar i treballar els estudis dels alumnes, i després ja els crèdits de síntesi i coses d'aquestes. Aleshores hem estat pensant treballar els temes com eixos transversals però estan en elaboració.

- *Em podràs passar informació perquè jo tingui noció una mica de la oferta dels crèdits, o és molt estàndard als Instituts la oferta dels crèdits síntesi, de crèdits variables...?*

- Què vols dir el nom i cognom?

- Sí, sí.

- O la possibilitat d'oferta.

- *No saber què s'ofereix per jo tenir una idea. Perquè això és específic de cada Institut?*

- Sí, en principi hi ha una sèrie de crèdits tipificats i o agafes el tipificat o tipifiques el que agafes tu o l'adaptes i dius mira és aquest i fas el que et sembla o bé te l'inventes. Quan te l'inventes, teòricament has de redactar-lo amb tot doncs... els objectius, el treball, els criteris d'avaluació, els criteris d'avaluació, enviar-ho al Departament i que te l'aprovin

- *La funció tutorial què m'has dit que hi dediqueu quatre hores?*

- No, el primer trimestre, i després una hora setmanal

- *Què és global o setmanal?*

- Global.

- *I seguiment individual?*

- De seguiment individual no en tenim, és un tema que ens l'estem plantejant de cara al PAT de l'any que ve.

- *Què és el PAT?*

- El Pla d'Acció Tutorial. De cara a l'any que ve, però ara no el tenim.

- *I el tutor que és tutor de cicle, tutor de curs?*

- En principi intentem que sigui, això seguint la normativa, tutor de cicle. El que passa és que en algun cas ens plantejem un canvi perquè igual interessa més, igual...jo sóc del parer de que la rebuda als alumnes és importantíssima per tant prefereixo que un tutor bo estigui sempre a primer que no passar-lo de primer a segon perquè toca, i a primer que el rebí no sé qui.

- *Tinc aquí una tipologia que està feta a partir anàlisi que va fer la Fundació Cirem sobre un estudi d'alumnes d'EGB sobre l'èxit i fracàs a l'escola. Amb l'anàlisi els hi sortia quatre, cinc grups d'alumnes en funció del rendiment escolar i que d'alguna manera serveix per situar una mica el tipus d'alumnat un cop mesurat el rendiment que té cadascú. Es tractaria que em definissis quants alumnes teniu de cada tipus, aproximadament. Bueno doncs la tipologia és això, són cinc tipus de fet: el primer són nanos amb problemes de rendiment acadèmic que no assoleixen el graduat escolar, els tutors els valoren com alumnes poc capaços i bastant mandrosos i tenen una relació amb l'escola difícil però no conflictiva tampoc resulta definitori de tots; el col·lectiu d'alumnes amb conflictes són nanos amb problemes d'habilitat, amb rendiment acadèmic que podria ser més òptim però no tenen facultats per l'estudi, amb notes insuficients potser amb algun suficient i sobretot el que més s'escaqueja; el tercer tipus són alumnes aplicats amb moderació, nanos que van fent a l'escola, amb dificultats però van fent, bastant capaços no són mandrosos, a vegades tenen una relació difícil amb el món acadèmic però van tirant;*

- I els bons.

- I els bons; i després un grup que sortia a l'estudi, que són desconeguts aquí que són nanos matriculats, per cert això t'ho volia comentar, nanos matriculats que després desapareixen, vull dir que no apareixen. La pregunta és sobre cent alumnes quin percentatge aproximadament, i ja sé que és difícil perquè cada curs deu haver un percentatge diferent però, una mitjana?

- Puc contestar? No tinc ni idea. Mira et podria dir algun grup, és a dir alumnes virtuoses que accedeixen l'any que ve amb el qual si que pretenem fer un grup de nivell bo. En principi volíem fer dos i ho hem reduït a un perquè aviam virtuoses, virtuoses, alumnes bons: vint de tercer que són noranta-sis, perquè si vols arribar a trenta ja no són tan virtuoses, però en principi vint i aquest sí que t'ho puc dir. I els que són alumnes difícils, depèn... Clar de...també te'n podria dir alumne aquells que s'han donat de baixa.

- Sí? Quants?

- Doncs de tercer c et podria dir sis

- Sis de trenta?

- Clar, però estem parlant del nano límit eh!

- El tercer diguem-ne que és el grup més dur?

- És el primer de tots que va entrar quan la Reforma...que en teoria acabaran.

- és el grup més difícil també?

- No, no, en absolut si no vénen no ens causen cap problema, no hi són. Alumnes aplicats amb moderació? Això és més relatiu, perquè hi ha els aplicats però que no aproven, els que arriben al nivell, el que arriba però no és aplicat...

- I en conflicte?

- En conflicte jo et diria que està sobre un vint per cent i possiblement em quedi curt. En conflicte amb l'escola, no en conflicte perquè no vénen, en conflicte que es queden a l'escola. Però tot és molt elàstic, és a dir difícilment em trobaria amb un alumne que no s'ha d'expulsar mai de classe.

- Sí?

- Home n'hi ha, no del centre sí. Home per ser un Institut amb fama d'expulsar molt expulsem poc, els professors, diuen "siempre estais expulsando" però expulsem poc, no sé què és poc o molt però en tot cas no... Clar quina diferència hi ha...

- Entre limitats sense expectatives i aplicats amb moderació

- Limitats sense expectatives estan en conflicte!

- Sí, poden estar en conflicte

- No, estan en conflicte normalment, alguns no però alguns sí

- Més que les etiquetes el que els caracteritzen són les variables que els defineixen eh!, l'etiqueta de fet la van posar els investigadors després per establir els grups. Però lo interessant són els grups, l'associació de variables que donava l'anàlisi no? Bueno, ja tinc una idea. La pregunta que sí volia fer-te abans i que no...Les fugues de Primària a Secundària com es controlen? És una pregunta que em faig i que no...

- Què vol dir fugues?

- fugues del sistema educatiu, nanos que a Primària nanos que...amb problemes d'absentisme i tal i que a primer no es matriculen i no sé qui ho controla?

- En principi un alumne que no...és a dir tothom ha de tenir constància d'on està l'alumne que no ha anat a una privada o no té plaça concertada, teòricament ha de venir aquí, i a partir de que no vingui entra l'organisme de...

- Però qui és que ho controla això?

- EAP, EAIA, i Assistència Social amb el centre, bàsicament.

- Però que tenen un cens amb tots els nanos de la zona?

- Sí

- I d'un a un?

- En principi sí, triguen eh! O sigui hi ha alumnes que venen al gener, la...al gener. Nosaltres hem pogut detectar els pre inscrits que no han vingut.

- Clar però els que es prescriuen ja...

- Aleshores hi ha un degoteig de molts mesos que... de descontrol. De totes maneres això al Paral·lel, d'això tenen una graella feta

- A on?

- Al paral·lel (Serveis Territorials i Inspecció) tenen la graella feta. Nosaltres tardem d'aquí a cinc anys per saber quants alumnes havien de venir. O la possibilitat d'alumnes que ens vindrien d'aquí a cinc anys. Això està fet no és que...

- *Està feta i està allà o s'ha fet i us arriba?*

- No, no està allà i ens arriba el que ens tocarà aquest any, no el que ens tocarà d'aquí a cinc anys.

- *Home ja però us va arribant, cada any els que teòricament us...*

- Sí, no és que ens arribi sinó que cada any hi ha una reunió de directors on la faci arribar amb ells, no arriba a l'Institut sinó que directament als directors. Clar això és importantíssim de cara a què si hi han d'obrir alguna plaça o no l'han d'obrir. Han de tenir una història amb marge de perspectiva, que si no doncs l'any que ve.....cent....amb plaça fixa, després què passa amb aquests?.

(...)

- *Que t'anava a dir, això ja m'ompliràs...i número de línies? Què en teniu dues?*

- En tenim tres de ESO, dos de Batxillerat i BUP, però tenim un curs de ESO que és com si fossin tres i mitja.

- *O sigui són tres que a la pràctica són quatre?*

- No, tres que són quasi quatre Són tres i mig i algo. Oficialment són tres només eh!

(...)

- *Ens interessava saber les minories ètniques i col·lectiu gitano...*

- La minoria ètnica és en exclusiva gitana, no hi ha moros ni... No és considerable, jo sóc el defensor de gitanos al barri eh! Oficialment, jo visc a Gràcia i no tinc cap problema amb ells. És evident que l'absentisme de ètnia gitana és molt més gran. Pot coincidir la minoria gitana amb el mateix nivell d'absentisme però en tot cas...bueno faré una valoració jo i t'ho dic

(...)

- *I els recuperats?*

- No hi ha recuperats, no se si és correcta aquesta...existeix el nen que deixa de venir i el que torna a venir...però no existeix. N'hi ha que falten molt i n'hi ha que no falten mai

- *Be. Per captar els casos qualitius d'absentisme van elaborar quatre tipus, que sembla que funciona com a captació de la realitat, si a tu et surt un tipus que aquí no estigués me'l podries complimentar, funciona a Primària, a Secundària no sé fins a quin punt... El primer tipus són absentistes esporàdics o aleatoris vinculats amb negligència del nano o de la família; l'absentista recurrent, que són nanos que fan altres activitats i passen de l'escola; l'absentista crònic; i el quart és un absentisme d'aula que també pot suposar doncs buscar-se un espai en el recinte. Jo t'ho deixo, aquests quatre tipus, i si t'és fàcil posar quants hi ha, quin percentatge de nens i de nenes (...)*

- Bé, doncs jo els hi passaré als tutors i d'aquí quinze dies ja intentaré passar-ho.

- Molt bé, doncs, moltes gràcies per la teva col·laboració.

Ens saludem i seiem en una espècie de sofà ubicat en una ampla sala de direcció.

Em pregunta per la meua tesi doctoral i li comento que va be. Seguidament em pregunta per la meua titulació (sembla que per poder calibrar la qualitat de la resposta que em farà tot seguit, pensa que sóc pedagoga). Li responc que no sóc pedagoga sinó sociòloga i em comenta que potser els puc ajudar en relació a una anècdota que venen observant des de fa uns anys. M'explica que fan unes sortides a la neu amb molts esforços doncs l'alumnat ha de vendre butlletes i sortejar coses per recollir diners. M'explica que malgrat l'acceptació de la sortida per una part de l'alumnat i a un bon nombre que no s'apunten, perquè és costós, perquè els pares no volen, i per altres causes perquè són múltiples els factors- assenyala -. Com a conseqüència tenen un gran nombre d'alumnes que no fan la sortida amb la qual cosa varen decidir que pels altres farien classe. Han provat totes les formules possibles -comenta- fins i tot fer mitja setmana cultural i l'altra mitja de classe normal, reduint el temps de l'activitat, que amb ell li semblava més adient, però segueixen tenint problemes de falta d'assistència. S'han trobat a classes amb un o dos alumnes, fins i tot. Li comento que potser caldria plantejar una altra activitats o activitats que ells mateixos pugessin proposar. Comenta que ja ho havien pensat i que pot ser seria una solució.

Prosseguim la conversa entrant en matèria, i em diu que te les dades preparades. Em presenta la informació: un recull mensual des de l'octubre fins el maig de totes les faltes d'assistència, alumne per alumne, amb noms i cognoms, i m'ho lliura per tal que ho pugui treballar uns dies.

(*Em costa de creure*) Li agraeixo i em comprometo a tornar-li en pocs dies. Em dona la impressió que te ganes de xerrar i aprofito per preguntar-li si han notat canvis en relació a l'absentisme del curs 99-2000, amb quart d'ESO en relació al curs anterior, en el que només tenien tercer. Em responc que l'absentisme ha anat baixant, o si més no ho tenen més controlat, tot i que ja veuré les taxes són molt

altes. Li pregunto a que atribueix que ara sigui més baix i em diu que ara controlen més. El primer any d'implantació de la reforma això era una disbauxa, i també el control de l'absentisme. Tenien dificultats per saber com aplicar la reforma fins i tot en termes normatius, ara això ja està superat i tot està més tranquil. Comenta que la educació es fonamenta en quatre pilars: l'administració, l'alumnat i l'interès que posi, les famílies i el professorat. Diu que cal plantejar-se el tema del professorat doncs hi ha alguns que (*percep en aquest sentit matisos interessants respecte dels seu discurs en la primera entrevista, on també apuntava aquesta reflexió crítica però no tant explicitada*). Li pregunto si aquest problema hi és en el centre i em comenta que n'hi ha tres o quatre professors de 60 anys que no encaixen en el centre. Li pregunto si l'edat i la manca d'energies per fer front a un alumne adolescent contribueix però respon que es tracta d'un problema d'actitud. Ell respon:

"El professor intel·ligent procura canviar de mètode per sobreviure, i el que no ho és acaba agafant depressions per que no se'n surt".

Reflexiona en veu alta dient que no entén com n'hi ha que encara utilitzant exclusivament la pissarra. Segueix dient que ell ho té més fàcil perquè és professor d'educació física però tot i així n'hi ha un grup d'alumnes que no volen treballar ni l'activitat física. De vegades, afegeix- he d'acceptar fer futbol, en això si participen, perquè estan massa esverats.

Comenta també que abans de l'aplicació de la reforma algunes direccions d'escola varen fer arribar les seves propostes a l'administració però no els hi van fer cas. Fa una crítica a la figura del psicòleg perquè en els cursets de formació per a la reforma els hi deien que no hi ha solucions màgiques però tampoc els hi varen donar propostes per temptejar en el centre: "Ja accepto que no hi hagin solucions màgiques -diu- però al menys ens podrien donar propostes i ja es veurà quines funcionen i quines no".

Comenta que l'administració no els hi fan cas en relació a l'absentisme, tot i que ell afirma enviar la informació a l'administració. Em comenta que les dades d'absentisme les guarden

malgrat que ningú mai els demana. L'absentisme que tenen és un absentisme de recurrència, falten, tornen a venir, tornen a faltar. El problema és que no hi ha família i que en molts casos la família justifica l'absència per por a represàlies. Comenta la poca efectivitat dels serveis socials ja que els casos són sempre els mateixos, tot i que es troben mensualment en la comissió social. Malgrat que serveis socials pugui fer pressió a través dels ajuts que algunes famílies que reben (PIRMI), no s'eliminen els casos d'absentisme. Tenen un percentatge d'alumnes gitanos portuguesos. Comenta que van sempre junts i sempre estan allà quan passa alguna cosa, però a l'escola no hi ha bandes. Aquest alumnes són bastant absentistes tot i que comenta que a demanar beca per menjar si que venen. No hi ha "pandilles", el que si que hi ha són alumnes "faches" que tenen un odi a mort als moros i també als catalans, eh?

Ens acomiadem i quedem que properament li portaré el material que m'ha deixat en préstec. Em comenta que quan torni potser ens podem veure amb el director que a ell li preocupen molt aquests temes i fins i tot escriu de tant en tant, i li agrada molt xerrar.

IES 6

- **(Presentació de l'estudi)**

- L'absentisme es dona entre noies gitanes per assumptió de responsabilitats domèstiques

- **Li pregunto per la caracterització de l'alumnat i em comenta:**

- Aquí el nen més dolent és un tros de pa. Comparat a lo millor amb un barri que hi ha nanos amb calers i, per exemple, tenen un comportament antisocial però allò... per matar-los, i aparentment sense motius, que segurament n'hi deuen haver, no?, però vull dir que sembla que ho tenen tot, aquests no tenen res i el poc antisocials que són sorprèn, haurien de ser-ho més, jo en el seu lloc seria més violent, per exemple. Penso que són molt poc violents, ho són de vegades, en certes situacions, però la seva violència és més verbal que no pas física. Perquè n'hi ha alguns que tenen violència física al carrer, diuen, però vull dir, aquí per exemple, baralles quasi no en tenim, en canvi penses... no ho entenc, haurien d'estar trencant-se la cara tot el dia, perquè tenen uns problemes i unes situacions... és que et sorprenden. Per això dic que a nosaltres mateixos ens sorprèn que siguin tan bons nanos. Vaja, jo no sé... no m'imagino als deu anys viure amb aquest ambient, aquí... Jo no sé què faria, però no m'estaria a casa tranquil. Vull dir, penso que viuen en condicions infrahumanes, molts d'ells.

- **Perquè com, com... quina...?**

- Bé, doncs per exemple, hi ha qui no sap ni on són els seus pares, però a lo millor té un familiar que és una prostituta, que no té perquè ser dolent ni bo, però a lo millor, per exemple, hi ha un nano que l'únic que li

- dóna una mica de carinyo a la seva família, perquè no en té, és un tiet que és homosexual. Clar, ell havia de tenir unes vivències i una forma de... molt especial, i la veritat és que... no dic pel fet de ser homosexual, eh?, sinó pel fet que són uns ambients diferents per ell, i sembla que hauria de tenir coses molt especials,

- llavors... però que dintre de tot, és un nano bastant potable. Si a molts d'aquests nanos, si els hi poguessis donar allò que realment no se'ls hi dóna, no estan fets malbé encara. Hi ha casos extrems, eh?, però n'hi ha molts que no, que encara es podrien recuperar. Però el problema és que no hi ha medis, nosaltres no hi podem fer res, des d'aquí ens ho mirem, fem el que podem però no m'entens?...

- **Això vol dir que les situacions aquestes de conflicte a l'escola i tal no són particularment rellevants?**

- No, no, a vegades quan anem al seminari dels CAPS, que hi ha molts altres centres amb... i parlem doncs de què fem quan dos nanos es barallen, i sembla la gran preocupació, aquí molt poques vegades... allò... agafar-se les mans o donar-se un cop de puny potser ens ha passat aquest any una vegada, que jo recordi, potser, però... i d'altres vegades que... allò que han intentat, però no veus una cosa... Bé, hi ha nanos, lògicament, que quan es reboten doncs són agressius verbalment, d'aquests sí que n'hi ha, però és lògic. Però així i tot, també penso que encara n'hi ha pocs. Per exemple, a cada curs podríem parlar que hi ha dos o tres nanos particularment... no?, però els altres no. Saps què passa també? Que clar, que la seva forma de ser i de viure... per ells, clar, dir-te, no sé... "fill de puta", no és una agressió. A vegades t'ho diuen fins i tot somrient, que clar, pel fet de "Eh! "cabroncete a donde vas?", i clar, tu dius "però què està dient aquest?", i no volen dir això ben bé, és la seva forma de parlar, que tampoc n'abusen

d'això, tampoc és que ho facin molt, però vull dir... a vegades veus que tenen un vocabulari cap a tu que penses ostres, en el fons t'ofèn el que diu, però és que no ho diu en aquest pla, m'entens? Llavors, vull dir... tenen un vocabulari que de fora sembla molt agressiu i no, déu n'hi do. Ara, això sí, hi ha excepcions de nanos que, per desgràcia, no és que siguin agressius, és que no en saben més, o sigui, quan ells parlen t'ofenen, però no a tu, a qualsevol. Entren a una botiga per demanar alguna cosa i penses coi, un dia la trauran a patades, i pobreta només va a demanar... que et diria... unes calces, però és que ho diuen d'una manera tant arrabalera, parlen tan malament... perquè tenen un vocabulari mínim, el seu vocabulari només són expressions dures, "joder, déjame imbècil", però només vol dir que la deixis tranquil·la un moment que se'n va a no se a on. Ostres, doncs no calia fer servir... Clar, llavors has d'entrar en aquest joc per a comprendre que el seu vocabulari és normal.

-

- Ja, ja. En fi, bé, a veure... Entrem una mica en l'entrevista i si vols després em comentes la graella...

-

- Sí, sí.

-

- Es tractaria en primer lloc que m'expliquessis una mica com... si en teniu una definició establerta 'absentisme o... o

- Bé, per nosaltres diguem-ne que absentista és aquell nano que, per exemple, falta més de dos dies sense causa justificada i reincideix en el temps. A partir d'aquí ja hi som perquè vaja, hi ha nanos que falten dos o tres dies sense justificar, però no passa a més. Llavors a la que tornen a repetir ja els consideren absentistes. El que passa és que aquí hi ha un problema molt gros, i és que clar, els absentistes... n'hi ha de moltes classes, no és pot dir que és absentista qualsevol d'ells ni molt menys. Resulta que hi ha, per exemple, els absentistes senzillament perquè els obliguen a estudiar dos anys més, no els importa res, una patata, i es troben que bé, que aquí estan perdent el temps, i ells volen treballar i aquí s'avorreixen, perquè el que els oferim no els interessa, punt. Clar, aquests són potencialment tots absentistes, el que passa és que aquests om que són els que s'incorporaven després del sisè... perdó, després de vuitè, i ara van desapareixent, ja vénen de la EGB... sembla que els que ja vénen ja vénen més mentalitzats que han de fer quatre anys. Però el que és veritat és que a partir dels 15-16 anys als nanos, no sé per quina raó, ja els hi sobra, a aquest ipus de nanos, en general.

- Ja, que són els que majoritàriament vosaltres teniu?

- Clar. Llavors resulta que hi ha un absentisme que està donat per això, per aquesta falta de... bé, no és que sigui falta d'interès, és que realment... clar, per ell i el seu entorn, aquí què els hi donem que a ells els hi pugui interessar? Res, perquè el poc que els hi donem, que ens sembla a nosaltres interessant, a ells no els

- hi sembla interessant. Per posar un exemple, si els expliquem per què serveix una visa, o per què serveix una nòmina, o un compte corrent, et diuen que bé "que de ESO se encarga mi madre, a mi no me coma el coco que yo...", sí, vull dir ells tenen clar que tot això que els hi estem explicant no els hi serveix per res. Conclusió: és lògic que un dia diguin... "pues deixo d'anar-hi perquè m'avorreix", i aquest és un focus d'absentisme important. Per què? Perquè molts d'aquests nanos no tenen cap perspectiva d'anar a estudiar per falta de diners, d'incentius i, evidentment, per falta de gairebé tot, perquè tot s'acompanya. Llavors ells tenen molt clar que no aniran mai a cap universitat, llavors clar, quan arriben aquí, el primer any i el segon val, però a partir del tercer diuen "ja tinc ganes de treballar, què hi faig aquí?" Potencialment aquests són

- absentistes. La nostra guerra precisament és fer-los hi veure que no, que encara és interessant venir, i aquesta és la nostra batalla. Lluitar contra l'absentisme, en poques paraules, és lluitar per fer que els nanos tinguin algun interès per vindre. A la que tenen algun interès de motivar-se s'acaba l'absentisme. El problema és que molts dels que ens falten... quan hem posat algun tipus de motivació a més a més, hem
- aconseguit, alguns d'ells, no tots, clar, que... doncs que tornin. Per exemple hi ha una nena que ens faltava moltíssim i ara ve sempre perquè té molt clar que ella ha d'acabar perquè necessita... li vam menjar el coco i va funcionar, necessita el certificat, no el graduat, fixa't bé, necessita el certificat i "como lo tengo que conseguir pues yo vengo". Bé, aquesta nena ve cada dia, doncs "aplausos", un èxit, no? Vull dir, cada cas és diferent, no?, però en general és així, això és un focus d'absentisme important.
- **Ja. I què fa que el nano es comenci a motivar?**
- Bé, molt fàcil. Quan veuen que els seus germans han acabat o han deixat d'estudiar on estan? Pel carrer. Aquí a l'hora del pati està ple d'ex alumnes mirant, no tenen res a fer. Clar, què passa? Que veuen que estant per allà, s'ho passen pipa i diuen "jo aquí com un tonto, aquí dintre avorrint-me, si puc estar a fora per allà" Clar, per exemple, és la seva rutina, veuen que els companys i els amics i els germans i els pares, a vegades, volten tot el dia, doncs clar, què vols que facin ells? Doncs mira, jo també, no? A més ho troben natural, no ho troben dolent ni despectiu no, ho troben el més normal, "què faràs després?", "doncs buscar-me la vida... como mi padre, como mi tío, com el meu germà", llavors per ells l'escola no té sentit. Llavors, quan veuen que l'ambient de fora és el bo per ells clar, ells volen anar fora, per tant, quan no venen què fan?, s'estan pel carrer. Pensa que ells quan pleguen d'aquí se'n van al carrer.
- Sí?
- A vegades mengen un entrepà, és a dir res, Mal mengen, i se'n van al carrer, i si pot ser fins a les dotze de la nit, és la seva vida. Llavors clar, l'absentisme a partir d'aquí és llaminer per ells. Després clar, hi ha altres casos d'absentisme, com per exemple els de l'ètnia gitana. Els gitanos en general, què passa? Doncs que pensen que bé, que a partir dels quinze anys les nenes han d'aprendre a ser mares i buscar novio fora, i els nens que vagin a ajudar als mercats. Aquí hem aconseguit que la majoria de gitanos, la majoria, que en tenim molt pocs... però la majoria que ens vinguin, el que passa...
- Sí?
- Sí, però tenim clar que per exemple els divendres, que és dia de mercat, o bé el dijous, se'n van i a més t'ho diuen, perquè se'n van ajudar als pares a vendre, o el dia de la rosa, doncs se'n van a vendre, vull dir... ells tenen clar que tenen uns dies familiars que han d'anar a ajudar. Però pel demés venen, però clar, vénen... bé, vénen perquè potser hi ha el PIRMI pel mig...M'entens? O qualsevol altre motiu, la qüestió és que vénen, però bé, no vénen gaire convençuts.
- I les nenes, és cert que...
- Les nenes desapareixen. És que a més, a vegades... Una vegada va venir una mare i va dir que "mi hija no puede estar en esta clase con hombres", i es referix a un nen mitjanet "este hombre con mi hija!", i la
- seva filla cau sobre el nen i el mata, i clar, penses però si aquest nen pobret ni se la fa i aquesta nena fa dies que ha deixat de ser verge, vull dir... què pretens? Doncs la mare que "no, no, con estos no", i ja no

- ve la nena. Clar, amb les mentalitats... a més a més a moltes nenes les veus sempre cuidant als germans o als cosins, amb el cotxet, elles s'encarreguen de les feines de casa... Però és un altre món, però clar,
- això és una minoria.
- Perquè quin percentatge de nanos d'ètnia gitana teniu?
- Aquí en tenim doncs uns... molt poquets, potser en tenim dos, tres... tres per cicle, molt poquets, en tenim.
- Tres per cicle vol dir?
- Sis o set, molt poquets.
- Quants nanos teniu en total?
- En total tenim noranta..., espera que ho tinc apuntat per aquí, em sembla que en sortien noranta-quatre oficialment matriculats. Perquè aquí hi hauríem de veure, per exemple, que n'hi ha uns quants que han plegat.
- Sí? Com quants?
- Bé, és el que ara estava numerant-te . Però mira, per exemple d'aquí... conta que dels noranta-quatre uns cinc o sis, després ho contaré i t'ho diré exacte, però uns cinc o sis ja han desaparegut, bé, desaparegut,
- bueno, han fet l'edat!. Per exemple, jo tinc una repetidora que va voler repetir per... i l'altre dia va venir la mare per a dir que s'esborrava.
- **Però què tenia, setze anys?**
- Sí, però venia ella perquè ens va demanar si us plau de repetir perquè es volia treure el graduat, que s'havia donat compte que era un error marxar, que tal i que qual... Ens va menjar el coco, la vam matricular, pensaven que potser si valia la pena, tampoc... i ara, quan falten quatre dies, ara resulta que plega. Però per què? Perquè la nena ha faltat molts dies. Clar, doncs veus que a vegades hi ha decisions d'aquestes que prenen a les cases...
- I nanos que pleguin abans dels setze es dóna?
- Sí, però molt poc, són més aviat casos tipus gitanos, d'algun nano d'aquests que se'n va, a lo millor a l'estiu et diu: "Me voy a Portugal", "ah, vale", i torna al cap de sis mesos, però clar, es va amb la família, no?, o ja se'n va a viure a fora i no torna més. Però són casos molt... Molt puntuals.
- Com ho feu per quantificar l'assistència?
- Bé, nosaltres el que fem cada dia és passar llista, aleshores amb els nanos que falten es truca a casa, els tutors agafen i truquen a casa. Normalment ho fa el conserge, el que passa és que a vegades no pot contactar i en passa nota al tutor. A vegades, depèn de la feina, el tutor no truca al mateix dia, truca per exemple el dia següent.
- Ja.
- Però el fet és que quan tornen sempre els hi demanem un justificant. També procurem establir doncs que si un ha estat malalt i per tant no hi ha cap preocupació. Normalment els que falten doncs solen
- faltar, per exemple, una setmana, llavors tornen, i llavors per exemple al cap d'un mes tornen a faltar una altra setmana. I aquests són els que llavors el que fem automàticament és demanar entrevista a les famílies per intentar solventar...
- I vénen aquestes famílies?
- El 50%, clar, la meitat no vénen. Bé, no han vingut mai, per dir-ho d'alguna manera. Després una altra manera que tenim és que quan passa un trimestre i han faltat molt els enviem una carta en la qual els hi diem que és clar, que recordin que és obligatori venir i bla, bla, bla. Llavors, si veiem que segueixen reincidint, llavors els enviem una altra carta dient que donat que reincideixen doncs passem el cas a inspecció. És una carta per fer una mica de por.
- Ja.

- A vegades fins i tot enviem un telegrama, quan veiem que no responen, però moltes vegades quan reben aquesta carta vénen, la majoria, a dir "no, bé, és que ha faltat perquè...", t'expliquen un rotllo però com a mínim vénen i els nanos vénen. Fins la propera. És a dir, que d'alguna manera funciona.
- Pel que fa al control que feu, és un control pel matí, per la tarda...?
- És que aquí... és que nosaltres fem un horari fins a les tres, només matí.
- Ah, només matí?
- Per tant ho controlem al matí.
- Per les tardes no feu classe?
- No, no.
- Això és una cosa que és criteri de l'institut?
- No, no, senzillament ens van dir que no hi havia un altre conserge per posar. Per tant, per problemes d'hores vam dir "bé, doncs farem fins a les tres."
- Ja, i què més t'anava a dir... això, per tant, és pel matí... i en els crèdits variables i tot això com ho feu, també controleu... passeu llista?
-
- La llista la fem al matí a primera hora. Els professors també passen llista perquè el que sí que els hi deixen molt clar als nanos és que quan falten en un crèdit, encara que sigui perquè se'n van al lavabo, els hi
- puntuen negativament en l'avaluació. En aquest sentit controlem que vagin a classe, però ara parlàvem diguem de l'absentisme del centre. Això ho controlem al matí, a primera hora.
- Ja, bé, m'estaves explicant una mica el circuit.
- Sí, normalment quan veiem que hi ha reincidències i tal, llavors truquem a l'educador de barri per aviam si ens pot donar alguna informació que a nosaltres ens pugui ajudar. A vegades fins i tot li demanem a ell que els vagi a veure... en fi, sempre demanem ajuda a fora, el que passa és que l'ajuda externa francament és molt pobre.
- Sí?
- Molt, és una misèria... vaja, no és ni ajuda. És com si coneguéssim un veí que li diguéssim "escolti, sap alguna cosa de fulano?"... ens ajuden molt poc. Es nota que no hi ha... aviam, no diré interès, però... com t'explicaria... no hi ha una voluntat de dir "bé, anem a solucionar el problema", i això que a nivell de districte i tal s'ha treballat molt l'absentisme, fins i tot ens trobem moltes vegades amb el Ceip 20 per treballar l'absentisme i tal, però això no és suficient si no es col·labora des de fora, i clar, que a l'educador de barri, per exemple, el truquem vint vegades en una setmana i no ens truqui i bé l'educador de barri, pobre, no és per criticar-lo com a persona, sinó com a entitat externa a nosaltres. Ens ajuda poquíssim.-
- **Per què creus ue és això, per problema de personal, problema institucional, manca de recursos...?**
- Mira, jo penso que... vols que t'ho digui?, que hi ha massa gent fent el mateix. Llavors què passa? Que se solapen les coses i és un desastre, perquè per exemple, el professor de Compensatòria; que ens han
- menjat el coco, a vegades, que Compensatòria doncs és una ajuda, que ens pot anar molt bé, bla, bla, bla. Una vegada va venir a aquí una noia molt simpàtica per cert, per fer un treball precisament sobre l'absentisme.
- Sí?
- Per variar. Bé, quan va acabar el gener va desaparèixer. Això sí, primer ens va dir que quan acabés les onclusions...
- I era una professional de Compensatòria?

- Sí, sí... i que quan acabés, que ens passaria les conclusions i tal... "nunca más se supo", ni d'ella ni del treball ni de res. I en una reunió, un seminari dels Centres d'Atenció Educativa Preferent va venir un de Compensatòria a vendre's el producte, i jo el primer que li vaig dir, "mira, no ens ho venguis perquè no funciona", i li vaig explicar. "Ja me n'enteraré, això no pot ser..."Vull dir... llavors ni Compensatòria ni barri ni res.
- Molta gent, moltes entitats, però l'ajuda... vols que et digui quina és? La nostra, ens ho fem tot nosaltres, perquè qui ens ajuda és el pobre bidell, que li diem "ves a casa el fulano, que viu a prop, i dóna'ls la carta...", aquest ens ajuda, però els demés... o sigui, a fora no ens ajuden. Ja ho sé que estan per això, i si hi truquem ens atendran per telèfon, a vegades, però el resultat... - Perquè la via aquesta de muntar una
- Comissió Social com es pretén en el Ceip 20 quina...?
- Sí, sí, hi està, però aviam... es parla molt, s'escriu molt, es fan moltes reunions, però efectivitat zero. I nosaltres quan tenim una angunia i diem "escolta, això no pot ser, aquest nano... (per exemple), li hem de buscar alguna cosa" i tal, què fem? Anem a la Rosa de l'EAP, aquesta és la única persona que ens funciona. A la persona de l'EAP li diem "demà, moto i al Tibidabo", i ella hi és. És una persona que va a cent, sempre funciona a tope, i ens facilita... o sigui, quan volem... per exemple, "vull informació sobre això", "vull que em busquis per aquest nano això", "vull que... aviam si em pots averiguar aquesta mare...", tot, tot, tot t'ho fa, i amb un moment, és la típica persona que sempre ho resolt perquè al cap de mitja hora ja ho té solucionat. És a dir, per nosaltres l'EAP és solucions a problemes puntuals, eh?, nosaltres tenim un problema puntual i t'he dit, què fotem? La Rosa, ho tenim claríssim. Perquè ella soluciona els problemes, almenys la majoria, no?
- Però en relació a l'absentisme també intervé? No...
- No, però vull dir... col·lateralment a vegades sí. Perquè per exemple coneix... coneix a molta gent, "aquest, que l'altre, que m'ha dit que no sé què, que tal, que la família", i sempre ens busca o ens ajuda a buscar algunes solucions. És a dir, és una persona molt útil al centre com a persona externa, vull dir realment per nosaltres és la persona externa del centre, perquè tots els demés bé... figuren, però no...M'entens? És a dir, per nosaltres l'EAP d'alguna manera és realment on anem a buscar ajuda quan tenim un problema. No directament sobre l'absentisme, en general, però és que clar, col·lateralment ens ajuda també en l'absentisme.
- I quin tipus de suport us dóna l'EAP?
- Bé, ens posa en contacte moltes vegades amb gent que pel que sigui hem de parlar, fins i tot amb l'educador de barri, a vegades, o amb gent dels centres de recursos... vull dir, sempre ens busca alguna via, algun camí. Per nosaltres és...com t'ho diria jo... com un enllaç amb l'exterior, no?
- Ja.
- Per exemple, amb un nano que teníem l'any passat que era molt problemàtic perquè era un nano d'aquests amb problemes greus, perillós, un nano... aviam, aquí no havia passat mai res... però era un nano d'alt risc.
- De risc per als altres?
- Sí, sí. No, aquí no passava res però pel què es veu tenia amenaçat a mig centre, i a fora sabíem que hi havia problemes greus, vull dir que era un nano... un perill, una bomba. Doncs ens va buscar un centre i ens
- el va posar en un centre, per ell, i vull dir... cap problema. Un favor que ens va fer, no? Vull dir que ens va buscar ràpidament una solució pel nano, o sigui que l'EAP és...
- Què era, una Unitat d'Escolarització Externa?

- No, era un centre especial per nanos d'alt risc, una escola que jo no sabia, però molt... una escola amb molt pocs alumnes i per tant molt difícil d'entrar-hi, però per nanos molt complicats, vull dir... resant i
- preguntant "Rosa, Rosa, Rosa...", vull dir que és una persona que amb això ens fa molts serveis, eh?, o sigui, quan tenim un cas desesperat ja sabem on anar, perquè els demés... bé, sí, a vegades ens han donat un
- cop de mà, però molt... pel que necessitem és molt poc.
- Ja. Bé, després acabarem de concretar això. Una altra qüestió en relació al que és el control i tal... teniu algun tipus de registre? O sigui a aquest control diari que feu al matí a primera hora, hi apunteu la falta d'assistència, no?
- Sí. Sí. Cada tutor cada mes fa un informe que en diem de tutoria que aviam si en tinc algun aquí... Té, veus?, per exemple... això és un resum que estic fent, eh?, però cada tutor fa el seu, per exemple aquí et posa les entrevistes que et diu que amb les famílies, faltes no justificades, injustificades i observacions. Llavors amb això fan el buidat de la graella d'assistència, llavors fem un resum cada mes. I a partir dels números veiem els cursos que per exemple doncs l'absentisme està pujant, està baixant, el perquè...
- A on tendeix a pujar més l'absentisme?
- Bé, normalment puja a tercer i quart...
- Al segon cicle?
- Clar, el segon cicle és... o sigui, diguem que a primer i segon pràcticament no hi ha absentisme, només hi ha absentisme en casos que dèiem d'ètnia gitana o casos molt especials, però bé, dos, tres... Però al
- cicle superior clar, els grans... és on hi ha més "mogollón", no?, sobretot a quart.
- I durant el curs hi ha moments que siguin particularment claus?
- Sí, normalment sí, cap a finals dels trimestres.
- Sí? Que és quan acaben els exàmens?
- No quan els acaben sinó quan falta poc ja, per exemple, arriba el desembre i hi ha nanos que desapareixen. Una cosa, els nanos que van més malament són diguem-ne els absentistes, els que més o menys les coses "els hi van", van tirant, aquests no necessàriament són de... O sigui, que per exemple a quart i a tercer els nanos que van fatal... clar, aquests nanos són els primers en ser absentistes, són candidats.
- Ja, però què és primer, l'ou o la gallina, perquè a aquí no està clar, no?
- Bé, aquí el que està molt clar és que el primer és la falta d'interès, el nano completament desmotivats, que no li interessa res i que no està bé ni a fora ni a dintre ni a cap lloc, aquest nano és el primer en fer campana.
- Ja, t'ho dic perquè clar, no és fàcil discernir si són absentistes perquè tenen baix rendiment o tenen baix rendiment perquè són absentistes.
- Bé, se suposa que segurament de més petits també van tenir absentisme, i a partir d'aquí el rendiment ja no ha pogut anar mai una alçada normal. Però bé, al 50%, perquè clar, segurament aquests nanos quan anaven de petits a escola, com ara quan vénen, tampoc hi posen ells diguem la part que podrien posar, que sabem que potser és molt poca, però aquesta poca tampoc la posen. Però clar, també és perquè vénen de casa ja mentalitzats, vull dir és que és tot... Jo, per mi, el problema real se solucionaria si poguéssim entrar a les cases a solucionar el problema, perquè quan a casa tot va malament, tot l'altre és impossible que vagi
- bé, llavors... qui és primer, l'ou o la gallina? La família, quan a aquell nano el van parir què va passar aquell dia? Clar, vull dir... es van barallar, es van pegar...? Vull dir... i aquí comença la història, perquè clar, un nano que va a pàrvuls i la mare va un dia i li fot un mastegot, un crit a la professora de pàrvuls

- perquè el seu nen li ha dit... ja hi som, clar, vull dir, aquest nen quan veus que... a partir d'aquí, vull dir... Per això et dic que la gallina no, la família. Fins que no se solucionin els problemes diguem-ne que hi ha a la societat, a la família, això de l'escola no és més que un mirall, com a reflex, però l'escola no pot ser, com es pretén, que solucioni res. Nosaltres no podem solucionar absolutament res. Intentem, clar, ajudem, fem el que podem, però és com aquell que mira des d'una barrera com els cotxes van xocant contra la paret i van cridant "eh, que xocaràs!", i van amb els vidres pujats. Eh que no et senten? Doncs és el mateix. Llavors clar, de cada cent, un... dius "ah, ho hem aconseguit", i ens sembla que... i en realitat el que passa és que potser la família... pel que sigui, doncs potser ha obert els ulls, o ha passat alguna cosa, però són casos molt... La gran majoria... no podem fer res, aquí, però no podem fer res perquè tampoc tenim medis.
- Ja. Què t'anava a dir... en tot cas després veurem una mica més els mitjans i què es podria fer i les alternatives i... Des de que es va aplicar la Reforma fa tres anys a secundària com ha anat variant...?
- Nosaltres l'apliquem des de fa més anys, eh?
- Sí, éreu un centre experimental?
- Fa sis anys ja, sí.
- Com ha anat variant amb aquesta perspectiva de sis anys que teniu el tema de l'absentisme?
- Home, ha variat en el sentit que ara l'absentisme és molt menor, clar, perquè per exemple, abans els que venien, venien ja a tercer, només feien tercer i quart, venien de vuitè i es van trobar que enlloc d'anar cap a casa... es van trobar que havien de venir aquí, i clar, molt poc funcionava. Ara els nanos com que vénen de sisè vénen mentalitzats, també els mentalitzem nosaltres i també l'escola de primària d'on vénen, i llavors també clar, s'ho prenen d'una altra manera, s'ho prenen amb més ganes i més interès. Vull dir, en aquest sentit l'absentisme ha baixat molt, sí.
- Ja. D'on vénen aquests nanos, fonamentalment del...?
- Del Ceip 20, el 99'9% vénen del Ceip 20, i els que vénen del Ceip 20 en general, salvant excepcions que es donen a tot arreu, vull dir... força bé. El problema és que quan vénen de fora...
-
- D'altres...
- ... d'aquí o de per allà, llavors és una bomba. Quan ens vénen d'aquí dalt del... com es diu...
- Del Ceip 21?
- Del Ceip 21, per exemple. És que pobres... s'ajunten dues coses, tenen mala fama, perquè quan un nano ve aquí i és del Baró de Viver ja se'l miren malament, però és que ens ve cada petard... i clar, és el
- que diem, si tinguéssim tots bons i dolents no es notaria, però et ve només un, el més petard. És explosió, els nanos que vénen del Baró de Viver tela marinera. I a més és curiós perquè és que la gent no se n'entera
- de la vida, ens ve una mare i ens diu "el meu fill ve del Baró de Viver però vigileu perquè aquest any vénen aquí nanos de per aquí el barri que són molt perillosos, drogues i tal i qual i vigileu", i després resulta que el seu fill és el que hem de vigilar, i en canvi és la mare que diu "el meu pobre fill...", vull dir que no, no, no
- ho veu.
- Però el Ceip 20 també és cert que concentra molta població en situacions difícils, no?

- El Ceip 20? Clar, clar, però també, també, evidentment, vull dir... aviam, aquí no se salva ningú de la crema, el que passa que, per sort o per desgràcia, el Baró de Viver potser és més la "crème de la crème" desastrosa... llavors què passa? Que els que són bons se'n van per exemple al... com es diu... aquest institut que hi ha aquí dalt, de batxiller... el...Ai, no me'n recordo... bé, és igual, se'n van a un institut de batxiller, i els que ja veuen que no faran res vénen aquí a vegades, o sempre. Clar, llavors ens ve el pitjor. I d'allà, com que ens vénen tots clar, no es nota tant, m'entens? Clar, no és el mateix que en vinguin deu i un el vegis dolent que te'n vingui només un d'un centre i aquest sigui sempre dolent, l'has d'assenyalar amb el dit, no?
- Ja, ja. Explica'm una mica què preveieu d'estratègies diguem-ne de prevenció i de resposta a l'absentisme. Què estratègies genèriques teniu previstes?
- Quan nosaltres... quan comencem el curs el primer que fem és parlar amb les famílies...
- Això t'anava a preguntar, justament...
- Fins i tot també abans de començar el curs. Nosaltres amb el Baró... ai, amb el Ceip 20, tenim contacte amb els nanos de primer d'ESO i de sisè, de manera que els de primer d'aquí se'n van al Ceip 20 i els hi expliquen com els hi ha anat, llavors ells un altre dia vénen cap aquí, els de sisè, i els hi ensenyaem el centre, els de primer els hi ensenyaem el centre, tot el que faran, si se'n van de colònies... que llavors els hi
- ensenyaem moltes coses, llavors clar, quan arriba el juny els nanos d'aquest centre ja coneixen aquest centre perquè l'han visitat, han conegut els ex alumnes d'ells, els que ara fan primer; i els pares també han vingut
- aquí, hem fet una reunió, els hi hem ensenyat el centre, llavors d'alguna manera vénen assabentats de que per exemple és obligatòria l'assistència, i al nano que no ve al primer dia se'l truca a casa exigint-li la seva presència a no sé que hi hagi una causa justificada, i que tenen l'obligació de justificar per escrit, etc., etc., etc. Vull dir que en aquest sentit els mentalitzem abans de començar el curs, i quan comença el curs, que fem reunió els tutors amb els pares, també els hi tornem a dir la importància que vinguin cada dia. I
- que quan no hagin de venir com a mínim que truquin i que al dia següent portin justificat perquè no vénen. Per exemple... que les sortides són obligatòries, que quan hi ha problemes econòmics per les sortides o
- les colònies cap problema perquè sempre es pot subvencionar, per exemple, aquest any les colònies als nanos no els hi van costar gairebé res, vull dir... és allò que aviam, no té perquè haver-hi un problema econòmic, i si hi és que es digui perquè es pot solucionar. Llavors els mentalitzem fins i tot al començament de curs i periòdicament, a més a més, quan hi ha problemes d'absentisme sempre els tutors parlen amb
- els alumnes que han faltat, que per què han faltat i tal, sempre, eh?, vull dir que no és allò de dir... quan un nano falta se'l sanciona, que també pot passar, sinó que el tutor sempre primer de tot parla amb els
- nanos. Vull dir que en aquest sentit els matxaquem molt el fet que han de venir.
- I en quin moment comenceu a aplicar mètodes més o menys coercitius o de sanció?
- Bé, més que... aviam, aquí sanció tampoc és la paraula exacta perquè clar, si un nano falta el que no pots és dir-li "doncs ara t'expulso tres dies", perquè et dirà "estupendo, pues ya no vuelvo", però els hi

- dius en el sentit de dir "mira, si segueixes faltant i no ho justifiques haurem d'avisar a la família", i quan nosaltres llavors avisem la família els hi diem doncs que bé, que el nano falta, no està justificat, i que
- clar, que si... però això sempre és en una segona o una tercera entrevista, no a la primera perquè clar, primer sempre intentem ser molt diplomàtics, i ja quan no podem més els hi diem que és clar, que bé, que
- passarem nota als serveis d'Inspecció i a l'educador de barri per veure què podem fer. Normalment, per això, en molts casos funciona, eh?, o sigui, no funciona en aquells casos que no hi ha res a fer, perquè el mateix educador de barri hi ha casos ens ha dit "feu el que vulgueu perquè no sé què fer, estic ja més desesperat que vosaltres", per tant no hi ha res a fer. Clar que són molt pocs.
- I quin tipus d'informació us arriba des dels centres de primària?
- Nosaltres anem al Ceip 20 a buscar aquesta informació, tenim una reunió sempre i el tutor de primer se'n va a veure el tutor de sisè perquè li passi tota la informació dels alumnes. Llavors es passa cas per cas cada nano que se li han fet adaptacions curriculars, si són problemàtics, què s'ha fet, si són absentistes també, què s'ha fet... Perquè el que tractem és que primer i segon una mica sigui la continuació d'EGB, perquè és així. Llavors intentem seguir els mateixos procediments, per això d'alguna manera seguim el mateix protocol per l'absentisme. Per tant, quan vénen aquí diguem-ne que, entre cometes, els pares no
- noten massa la diferència perquè seguim fent, o procurem seguir fent les mateixes coses.
- Per tant, el tipus d'informació no és només de rendiment acadèmic i expedient acadèmic?
- No, no, no perquè això... aviam...això ens venia abans per escrit i llavors no servia per a res, de manera que va arribar un moment que vam pensar que valia més estripar tot això. El problema és saber quin nano...
- per exemple, a classe de llengua, doncs es dedica... no sé, a fer burilles i per què, i els casos concrets de cada història i què passa. Perquè això és el que ens dèiem, perquè abans ens deien, per exemple, doncs
- aprovats i suspesos, bons i dolents, i bé, anàvem a classe i a l'hora de la veritat tot això... la meitat no funcionava perquè un era molt millor perquè potser el professor, és un dir, no?, el consentia més que a un
- altre, o no era prou dolent senzillament perquè si molestava massa el feia fora, o no... Però això ho averiguàvem, diguem-ne, quan a l'octubre, al novembre o al desembre, i això ens feia molt mal perquè clar, eren molts mesos de pèrdua de temps. Llavors al juny nosaltres ara ja coneixem que els que ens vindran... no només el nom i cognoms i les notes que treuen, sinó ja sabem qui és una peça, a qui se li ha de parlar amb cuidado, qui la seva mare és horrorosa, qui el seu pare és tremend, coneixem tots aquests detalls perquè això ens permet no només classificar els nens, diguem-ne, per nivells de dir bo o dolent, sinó per
- conflictius o no conflictius o problemàtics, no per establir categories sinó perquè el tutor ja sàpiga que si té una entrevista amb la mare de fulano, que ja sàpiga què passa, m'entens?, perquè això per nosaltres és molt important.
- Ja. I aquesta informació la registreu per escrit d'alguna manera?
- Sí, sí, tot això normalment són dossiers que omple el tutor i s'ho guarda, clar. Llavors quan comença el curs el que es fa és a la reunió de nivells de primer, passa nota als professors oralment i per escrit si cal,
- però bé, els professors poden prendre nota de la llista dels alumnes, i de cada un d'ells com és, com no és, quines notes ha tret... per exemple, doncs

esperava que el fulano és molt bo de matemàtiques, i en canvi en el demés passa de tot però perquè passa, no perquè sigui dolent perquè és un tio molt intel·ligent, però potser la seva mare li té mania... vull dir, tots els detalls que puguin fer que els professors d'àrea també el rebi doncs amb una mica de coneixement. Perquè hem descobert que si seran aquí i "reben", però l'èxit està

- assegurat o almenys el fracàs és mínim. En canvi, si ens trobem algun nano que és difícil però treu un deu en matemàtiques, això és estimbar-se perquè no serveix per a res. Realment necessitem aquesta informació, diguem-ne, que no està en els expedients, i per això ara, cada any, hem estrenat aquestes reunions amb el centre.
- Aquesta iniciativa de qui va ser, iniciativa de primària i secundària...?
- Bé, moltes vegades havíem parlat de fer això però mai... un bon dia la inspectora, que ara es nova de fa dos anys... no, no tant nova, la inspectora u dia va dir "prou, demà teniu reunió al Ceip 20", i llavors
- vam començar, o sigui, va ser iniciativa de la inspectora.
- D'Inspecció?
- Sí, sí, vam començar doncs ja a prendre nota, i llavors està formalitzat cada any.
- Teniu algun espai comú per treballar el tema de l'absentisme internament vosaltres?
- Nosaltres l'espai comú que tenim és la sala de professors, és on ho fem tot, pràcticament tot ho fem a la sala...
- Perquè quin tipus d'organització...- Ah, però què vols dir, a nivell d'intervenció personal amb els nanos?
- Em referia als nanos... és que ho he plantejat malament, no em referia a l'espai físic sinó... no sé, si per exemple... amb quin... organitzativament com ho tracteu, si teniu algun tipus d'organització específica,
- si en les reunions de cicle hi ha...?
- Nosaltres... no, no, nosaltres sempre que fem reunions d'avaluació, per exemple, o reunions de nivell, sempre surt el tema de l'absentisme, sempre, perquè clar, per nosaltres és important, senzillament quan
- diem que un nano va malament el següent pas és que hi ha un nano que no va ni bé perquè no hi és, vull dir que és un tema que sempre ens surt. Tan a les reunions de cicle, com a les reunions de tutors, com a les reunions d'avaluació, sempre surt el tema.
- Com funciona? perquè jo em faci una idea, les d'avaluació són un cop al trimestre, les de cicle...?
- Sí, el que passa és que nosaltres fem reunió de nivell quinzenalment o mensualment, depèn, i llavors ja fem pre avaluacions, és a dir, quan fem les reunions de nivell ja parlem de com van els nanos i quines perspectives tenen, i aquí també hi surt el tema de l'absentisme perquè clar, en teoria nosaltres tenim establert que quan hi ha absentisme, en teoria a partir de cert número de dies no avaluem, per tant voldria dir que "suspenem." Clar, per tant és un tema que sempre surt, "tinc fulano que no el puc aprovar perquè o tinc notes, no hi és, què fem?", vull dir... això sempre, és permanent.
- L'absentisme té una atenció per si mateix o el tracteu en tant que està lligat al tema del rendiment?
- No, no, és que el tractem perquè està lligat al nivell del rendiment i al tema diguem-ne d'actuació a nivell tutorial, no? Per exemple, a les reunions de tutoria que tenen els nanos hi ha moltes activitats en que clar, quan hi ha absentisme vol dir que hi ha nanos que no hi participen, i llavors això es nota. Llavors el primer pas és que el tutor ja veu que allò

falla; després el rendiment també falla, clar, a partir d'aquí...per això l'absentisme el tractem sempre.

- Una altra pregunta, la reunió de nivell és de curs o és de grup?
- Sí, en fem de curs i de cicle, o sigui, ens reunim, per exemple primer i segon, eh?, amb tots els professors que intervenen a primer i segon. I després, quan cal, també fem només reunió de primer, el que passa és
- que nosaltres com que som pocs, és un lloc petit, funcionem molt en funció de les necessitats que tenim. Per exemple, si ara veiem que a primer tenim molts problemes, el tutor veu que les coses no rutllen, de
- seguida convoquem reunions de nivell, és a dir que tenim la sort que podem fins i tot convocar claustres en res, en vint-i-quatre hores, funcionem molt en funció de com van les coses. Perquè si tinguéssim un calendari, de dir bé, per exemple, cada mes reunió de nivell, cada quinze dies reunió d'això, cada quinze dies reunió d'allò... això ens falla sempre. Perquè el dia a dia és molt... aquí, és molt complex, molt, llavors sempre ens demanen coses diferents. Per exemple, aquí ens passem més hores parlant amb nens a soles que quasi donant classes, o per exemple, jo que sóc cap d'estudis em passo més hores, o l'equip directiu a vegades, "renyant" a algun nano quan n'ha fet alguna, o intentant convèncer-lo, o parlant que no el volem expulsar i tal... passem més hores fent això que fent la nostra feina, és horrorós, hi passem moltes hores. El que passa és que també veiem que... és que el que no podem fer és aplicar el reglament de règim intern i dir tres dies sense venir per insultar un professor, cinc dies de treballs forçats. Això no funciona perquè es reboten o diuen "ah, sí, estupend, tres dies a casa." Llavors, com que això no funciona, hem de
- treballar amb el dia a dia així, per tant ens passem el dia parlant.
- Una altra pregunta, quan el nano... un nano absentista aconseguí que retorni a l'escola, hi ha algun tipus de tractament especial d'aquest nano?
- Home, sí, el que intentem és fer-li veure... primer que el trobem a faltar, cosa que a vegades és mentida, perquè a vegades falten els que "volem que faltin", entre cometes, no?. Vull dir... a vegades falten
- nanos que són trastos, i quan vénen penses "Déu meu, no, no!" Llavors intentem convèncer-lo del contrari, no?, de que "veus?, pel fet de no venir t'has perdut això, t'has perdut allò..." Els hi intentem vendre que s'han perdut moltes coses. Però l'avantatge és que tenim raó, perquè aquí el que fem són moltes sortides, ens passem i tot, per exemple, sempre programem una sortida per trimestre. Jo ara en tinc calculades... em sembla que n'hem fet vint- i pico, de sortides. Llavors, tot això amb colònies i tot. Llavors, m una quantitat de sortides brutal, però clar, veiem que als nanos els hi va, això, el fet de poder sortir i fer coses diferents i veure... perquè aquests nanos no es mouen mai d'aquí, llavors quasi se'n van de vacances quan se'n van amb nosaltres. Llavors per això fem tantes sortides.
- Ja. I les famílies ja ho accepten?
- La majoria sí, sempre hi ha alguna família que diu "mi hijo que se quede, ¿qué ha de hacer ahí?", més que dir-ho no, el que passa és que la família justifica al que no vol sortir. O sigui, hi ha nanos que no volen
- anar de sortides i llavors la família el justifica, el que passa és que per exemple, aquesta any, hem notat una millora molt gran respecte a l'any passat, molt gran. O sigui, aquest any ens trobem que vénen la majoria, falten poquíssims, o sigui, hi ha molt més interès en venir. I això que a vegades es donen enrabiades, perquè a la última sortida que vam fer, a la tèrmica del Besos, era, es van portar fatal, tu imagina't si es van portar malament que els de la tèrmica els hi van dir que s'acabava la visita en aquell

- moment, tu imagina't, cosa que no ens havia passat des de feia temps. Una altra vegada al Museu de la Ciència, però fixa't, dues vegades o tres que hem tingut incidents, la resta no, però vull dir que a vegades ens donen mal de caps. Però així i tot els traiem perquè és que els hem de treure. Saps què passa? Que amb aquests nanos sempre ens mengem el coco de què podem fer perquè tinguin ganes de venir, i hem de mirar també de fer sempre coses diferents, molt diferents, que si piragüisme... cada any, per exemple, fem sortides a esquiar... sempre fem coses que els hi puguin encantar. El que passa és que ens trobem que aquest tipus de crèdits normalment són cars, i llavors primer hem de buscar sempre com
- finançar-ho, però sí que es fan, sí. El que passa és que aquí nosaltres, per exemple, el que vam fer va ser... una estada d'un dia, per això, allà al canal olímpic.
- Sí?
- Vull dir hem fet sortides d'aquestes d'un dia, i clar, per exemple iniciació a la vela i això, l'ideal és fer-ho en varis dies. I com que aquest any ens hem dedicat més a...
- I el cos de transport, i després el cost suposo del material, i...
- Clar, llavors aquest any ens hem dedicat a colònies, que l'any que ve també ho volem fer, aquest any que ve a l'octubre... entre octubre i novembre volem marxar tots de colònies. Però clar, això ja ens talla econòmicament el fet de buscar més sortides així... molt maques, no? Així i tot procurem i obtenim bastants sortides, s'ha de reconèixer, gratuïtes, és a dir, des del Centre de Recursos, des de Serveis, des
- de... bé, la Generalitat en general, hem de dir que hem tingut bastant ajuda en el sentit de... o beques o sortides que ens proporcionen gratuïtes, eh? Vull dir que ens truquen bastant dient "escolta, teniu entrades gratis" per exemple per anar al... com es diu el... allà a Tarragona. Bé, la història aquella, ... tenim entrades gratis, vull dir que ens truquen molt per oferir-nos coses gratis, vull dir que els nanos se'n beneficien força, eh?
- Port Aventura?
- Exacte, Port - Aventura, sí.
-
- Per tant, això que m'explicaves, a la situació de retorn...
- És que m'enrotllo molt.
- Sí, no, no, ja està bé-
- Es que tot va lligat, és difícil cenyir-se a la pregunta. - A més jo no em ceneixo mai a res, una
- vegada em van fer parlar per fer una mena de conferència em van donar un guió i quan vaig arribar ja no el portava, dic "no, és que no el seguiré", vull dir... no hi ha res a fer.
- Mira, jo perquè ho porto escrit, que sinó també me n'aniria per les branques, eh? No, això, la situació de retorn, dèiem... per tant des de l'aula la tutora, suposo, el tutor, intenta fer-los-hi veure el que s'han perdut.
- Si, si, clar. Bé, aviam, això també sona una mica exagerat, aviam, no és tan el que s'han perdut com el fet que hi ha activitats que estan fent que poden ser divertides i que ells no les poden seguir totes senceres
- perquè no van estar quan..., eh?
- Des de direcció hi ha alguna intervenció quan el nano retorna?
- Normalment sí, normalment quan hi ha casos d'aquests, moltes vegades els fem passar al despatx, perquè aquí direcció... penso que l'equip directiu

hi juga un paper no de... aviam, com ho explicaria... no de "te llaman al despacho y prepárate que te caerá el pelo", sinó bastant com a... dialogant, no?, perquè a vegades per exemple, quan el tutor està a punt de matar a l'alumne, llavors quan ja està a punt de fer això sempre el porta a direcció, perquè intentem ser molt dialogant. Com que clar, l'avantatge que tenim és que si tu no estàs en aquells moments en una classe i ve un tutor a punt d'assassinar a un nen, l'avantatge és que tu estàs en fred. Clar, el tutor el mataria, llavors li dius "marxa, marxa, ves-te'n lluny que...", llavors clar, l'avantatge és que ... estem frescos i podem parlar amb ell sense cap problema, en canvi el tutor el mataria, m'entens?, és l'avantatge. Llavors quan hi ha incidents sempre procurem que el tutor o el professor, si la incidència suposa evidentment és fort, que el porti al despatx i que el tutor evidentment desapareix, perquè tenim molt clar que el tutor... qualsevol professor, nosaltres també quan estem a classe, a vegades ens encenem i no és el moment de dialogar, i aquests nanos precisament el que no volen és això, quan veuen que algú és més fort que ells reboten i van a matar. Per exemple, aquests nanos el que volen és algú que els escolti... Però és que és una cosa que és difícil. Ara bé, aquí el tutor i els professors saben que quan trenquen el llenguatge de negociació s'ha acabat tot, igual que nosaltres, vull dir... és l'únic que podem fer servir. Normalment el tutor fa d'intermediari, quan hi ha un problema amb un professor, que és el que passa normalment. Quan et deia això del tutor encès... m'estic referint ara a aquells casos puntuals que l'alumne hi ha nanos que l'aguanten, llavors amb un petard doncs realment el tutor... no sap què fer un professor. I en aquell moment clar, o l'expulsa de classe que no serveix per a res, o el professor es tira pel balcó; solució, l'agafa i ens el porta al despatx, que això no sempre és possible, m'entens?, però vull dir... clar, això són casos diguem-ne molt puntuals. Normalment quan hi ha un incident es posa una falta, s'escriu, i llavors es dóna al tutor i el tutor normalment fa de pont. O sigui, imagina't un alumne que s'ha rebotat amb un professor i... doncs si li ha dit doncs "que no me da la gana", que no sé què... bé, el típic, no?, llavors el tutor sempre fa d'intermediari. I quan realment el tutor ja ha acabat i veu que tampoc llavors normalment l'equip directiu... Sí, perquè no altres juguem el paper una mica de "putes i Ramonetes", és a dir, nosaltres tres tenim la barra de jugar amb que com que no estem a classe... m'entens?, clar, llavors juguem amb avantatge, llavors quan els professors tenen incidents i no s'han pogut solucionar, tenim l'avantatge de no haver-hi estat, sempre som part pels nanos, neutral, i això és bo.

- Perquè clar, un professor amb un altre, si estan al passadís i parlen de l'alumne té clar que...
- clar, en un despatx, com que estem allà els tres... perquè normalment sempre procurem estar els tres, doncs en teoria no tenim res a veure amb els incidents i per tant els nanos ens ho accepten, com a neutrals. Encara que a vegades també nosaltres tenim incidents amb ells, no?, però vull dir-te que el despatx juga una mica el paper de que és Suïssa, no?, aquí no hi ha... I això ens ajuda.
- I el psicopedagog o psicopedagoga... al centre hi ha un psicopedagog o no?
- No, oficialment no perquè hi ha una persona que té coneixements sobre això, però vull dir... està donant classes, vull dir que... El paper aquest el juga la Rosa de l'EAP, eh? O sigui, que... la Rosa de l'EAP perquè passa entrevista amb els nanos de quart, igual que el tutor, però és el que dèiem, no?, paral·lelament al tutor, com a ens fora del centre, que això sempre és bo, per parlar-los-hi de què pensen fer quan

- acabin, quines sortides hi ha, per buscar-lis informació, per exemple, hi ha nanos que demanen informació. Com que el tutor ho fa a nivell de tutoria en general i després particularment amb l'alumne, una mica més de
- company a company... diguem-ne que la Rosa juga el paper, diguem-ne, de Generalitat, és a dir, el nano va a la Rosa i li diu "és que jo vull fer tal cosa", i la Rosa li porta la informació i d'una forma asèptica li explica doncs aquesta informació, com va, com ve... eh? O sigui que és una doble vessant, un tutor és el que proporciona informació però més general, o més "íntima", més personal, "vols dir fer això?" I la Rosa és la que porta, diguem-ne, la informació oficial, però vaja, així i tot també els orienta bastant en quan... el tutor, per exemple, un nano vol fer una cosa i veu que no i no el pot convèncer personalment, normalment trasllada el problema a la Rosa, i llavors la Rosa, com aquell qui no fa res, li diu "avui et toca a tu parlar de tal cosa", i evidentment el que vol és parlar del problema aquell. Vull dir que una mica en col·laboració amb els tutors la Rosa juga un paper de recolzament bastant important.
- Què ve, un cop a la setmana?
- Normalment ve un cop, dos cops a la setmana, perquè té repartits els horaris, eh?, vull dir és allò d'una hora al dilluns, dues hores el divendres... ens ho muntem així. Una mica s'acomoda al nostre... perquè a vegades quan li diem "Rosa, has de venir tal dia" ve, deixa el que ha de fer i ve.
- I el tipus d'activitat que fa a dins l'institut és de suport als tutors?.
- Sí, sí, evidentment, la seva feina bàsicament és suport als tutors. Ella veu els tutors per resoldre problemes puntuals amb nanos, per això et deia que indirectament en l'absentisme a vegades també ens dóna un cop de mà.
- I intervenció directa amb els nanos en algun cas també?
- Quan hi ha casos concrets sí, el que passa és que sobretot on intervé és a quart perquè juga aquest paper diguem-ne...d'orientador, de...de recolzament orientador, encara que sempre, cada any, nosaltres fem que ens vinguin per donar orientacions als nanos, que sempre ens ho ofereixen...
- Qui?
- Des dels Centres de Recursos, d'aquí, d'allà... Saps què passa? Que ara ha arribat un moment que tothom ens ofereix, a vegades pagant a vegades no, normalment sempre ho agafem gratis, clar, que sigui sense pagar, però vull dir... sempre fem coses per orientar els nanos a nivell diguem-ne oficial. Per exemple, aquest any hem fet un crèdit que se'ns ha ofert des de la Generalitat, un crèdit d'orientació. A més a més després va el tutor, i després a més a més va la Rosa, vull dir que estan ben orientats però el problema és que aquests nanos precisament, així i tot, costa molt orientar-se, perquè està molt clar que no saben què fer i a més a més no hi veuen l'interès en fer res, aquest és el problema.
- I teniu una idea de què fan després realment?
- Sí, ens vénen a veure, la majoria volten per aquí, o comencen alguna cosa i acaben, pleguen, molts pocs alumnes sabem que hagin començat i acabat alguna cosa, molt pocs. La majoria sempre estan per aquí, la prova és que han obert la casa d'oficis i s'ha omplert d'antics alumnes. És aquí a l'escola, aquí al menjador, el menjador i les aules de darrere i és la casa d'oficis, doncs està ple d'ex - alumnes. Quan acaben d'aquí no han res, volten pel barri. Aquí s'hi està aprenent un ofici de fusteria. Això és una cosa que ve de la Generalitat, munta la casa d'oficis diguem-ne dintre de l'institut però completament a part. Llavors diguem-ne que és una cosa completament a part, però bé, és paral·lela perquè vull dir... periòdicament ens veiem amb els que estan a la casa d'oficis, ens passem informació i tal, però vull dir que són dues coses independents.
- Doncs està ple d'ex alumnes, imagina't.- Preveieu algun tipus de mesura pensada que permeti evitar l'absentisme recurrent? Com es pot preveure això?

- Preveure vols dir? És que clar, aquí no es pot... aquí el problema és que nosaltres quan vénen els nanos normalment hi ha oberta una dinàmica, ja. Clar, un no és absentista per miracle, vull dir, sempre hi ha
- l'absentista, aquest és el problema. Llavors fem servir totes les eines que tenim, però el que és recurrent és molt difícil perquè clar, aquí hi ha un problema, quan una mare diu que "mi hijo no viene porque no me da la gana"... be, o "no me sale de los cojones"... Perquè és l'argument més bo que tenen... "si señora, a mandar", "y si quiere algo que venga el Pujol y me lo diga", "si senyora, bon dia" Clar, vull dir... o sigui,
- hi ha casos diguem-ne límits, no?, i aquests...
- I en aquests casos límits què es pot fer?
- Home, telegrams, evidentment, cartes, de tot, però... vull dir no... o sigui, sabem que no obtenim res. Però clar, també és segur que això no és Lourdes, no podem fer miracles...
- És en aquests casos límits és quan feu comunicació a Inspecció?
- Bé, normalment... aviam, d'Inspecció només ho parlem amb la inspectora si cal, perquè un cas... quan fem alguna reunió. Però saps què passa? Que resulta que els casos d'absentisme que tenim aquí, quan els hi portem els més greus allà, és que són els que hi havia allà, és a dir, com t'ho explicaria... són els casos típics d'absentisme que tothom ja coneix, per tant no són cap novetat. O sigui, que per exemple
- un Paco, o un Pepitu, o fulanet, sigui absentista, ja ho sabíem des de parvulari, per tant ja sabem des de parvulari que no es pot fer res perquè des de parvulari que estem intentant fer alguna cosa i no surt
- bé, per tant no aportem cap novetat, m'entens? Són casos que ja... bé... ja no hi ha res a fer, són casos molt concrets
- .- Ja. Tornem un altre cop al tema dels serveis de suport. Teniu algun tipus de relació amb serveis externs per preveure casos d'absentisme?
- Home, en teoria amb els educadors de carrer quan hi ha algun problema el tutor truca, és a dir, ja hi ha un protocol de trucar, de dir "escolta, passa això, passa allò...", ja hi és, però saps què passa? Que...
- Però és una trucada telefònica?
- A vegades no, a vegades vénen aquí i parlem i tal, però és molt esporàdic, molt, i molt poc efectiu, perquè moltes vegades em necessitat parlar amb l'educador i ens ha fallat, llavors els tutors pensen que abans
- de parlar amb mi perden el temps esperant el dia que... ho fan per un altre camí. A vegades comentem, aviam, si per llei està regulada l'assistència clar, en teoria, si la Guàrdia Urbana patrullés, per exemple als
- voltants del barri, eh?, i digués "tu, fulanet, a on has d'estar ara? Va, que et porto"... però clar, si hem d'acollonir els nanos l'únic que aconseguirem és que quan facin festa s'amaguin, i tampoc és això. Jo
- penso que aquí la Guàrdia Urbana hauria de jugar un joc molt de... d'amic, no?, de dir "tu què fas per aquí?, doncs va, vinga, puja", i si fa falta que li doni un cigarret, i quan el nano estigui relaxat ens el porti al centre. I penso que és obrir-li la porta i fer-lo passar, i sense cap trava, perquè si hem de fotre'l bronca i a dir-li de tot i la Guàrdia Urbana acollonir-lo ja sabem què passarà. Jo per mi la Guàrdia Urbana hauria de jugar a aquest joc, és a dir, controlar els nanos que estan pel carrer perquè no hi haurien d'estar però des d'un punt de vista molt positiu, no anar allà a perseguir-los perquè ja sabem que no... llavors jo penso que si juguessin. Jo penso que si la Guàrdia Urbana fos activa en aquest sentit, doncs jo penso que això ajudaria molt, no seria la solució perquè és clar... Clar, als nanos dir "la Guàrdia Urbana vigila", però ajudaria, com a mínim no estarien tant

pel carrer. Això ajudaria però això sol no, o sigui, això seria una de les moltes coses, bé, un element important, perquè clar, si tu vas pel carrer, per exemple a l'escola, tot de nanos mirant per la reixa i vols portar la Guàrdia Urbana? Penses home, ja que esteu aquí nosaltres els convencem, i una deia "oye, qué miras? Mira pá dentro", per exemple, no?, i veus que passen, i penses bé, si passa aquest ja aquell... Bé, passen, suposo que també ells deuen veure moltes vegades que bé... que potser no hi ha res a fer... o no ho sé, no sé el que pensen.

- Perquè de fet intervenció de la Guàrdia Urbana es pot dir que no n'hi ha?
- Vaja, que jo sàpiga no... tampoc... aviam com t'ho explicaria... tampoc hem trucat i dir "oye, váyame a tal sitio", però jo penso que per exemple, quan a vegades enviem una carta o un telegrama a una família que no vénen, jo penso que si a més d'anar-hi qui sigui hi anés la Guàrdia Urbana, jo penso que ja faria molt. Perquè hi ha pares que bé... jo penso que si un nano gitano que ens ve però a vegades falta, més d'una vegada li havia dit "oye, Paco, tu hijo venga, pá allá, ya te lo llevo yo." Jo penso que això ajudaria molt, que clar, si hi va un qualsevol passen. Jo penso que aquí la Guàrdia Urbana indirectament, jo penso que
- "té un paper important", indirectament però important. Ara, evidentment això sol no... O sigui, hi hauria de col·laborar molta gent però és que clar, el problema és el de sempre, aviam, ara li toca a l'escola, ens hem d'encarregar dels que no venen i hem de fer tot el que sigui per posar-nos dintre d'un entramat social, moral, de pre-delinqüent... tenim altres maldecaps, per l'amor de Déu, vull dir... però saps el que suposa tot això? Doncs fora tanta... fora tants merders, que es faci una actuació més directa a les famílies i que ja vinguin a l'escola, i que l'escola reposi, perquè és que a l'escola fer-se càrrec també d'això... és que és un pal, eh? Perquè clar, a part dels problemes que tenim dels nanos i les famílies, és que a sobre ara l'absentisme, clar, situacions familiars, l'educador de barri, la Guàrdia Urbana... clar, al final dius "bé, però jo què sóc, què hi faig aquí?", no jo, tots, no?, vull dir... toquem masses tecles.
- Es planteja una crisi d'identitat professional?...
- No, senzillament dius "aviam, jo no havia d'educar?", ja ho sé que educar ho avarca quasi tot, però home, hi ha coses que carai, vull dir... jo no puc fer de Guàrdia Urbana! Fem de Guàrdia Urbana, fem de bomber, perquè si hi ha un incendi aquí... vull dir, socialment parlant, si hi ha hagut un incendi hem d'anar allà... si hi ha un problema familiar hem d'aguantar... perquè clar, a vegades la gent et ve i et deixa anar el seu problema... vull dir fem tantes coses que al final dius "però si jo volia anar a classe he d'anar a classes", m'entens o no? Perquè clar, al final mires als nanos i no te'ls mires com a alumnes, te'ls mires com a casos penosos i clar, al final acabes plorant i dius "aviam, com puc posar jo una prova a un nano que no té pare, l'altre que se li acaba de morir la iaia, l'altre el seu germà té càncer, l'altre...", dius "bé, i si
- anem a jugar un partit de futbol, pobrets?", almenys que disfrutin del poc que els queda de vida, perquè pel que sembla això se'ls hi acaba, m'entens? I clar, és un punt de vista horrible, però clar, és que jo penso que el problema de l'absentisme s'hauria de tractar però amb la meitat de gent que el tracta, perquè en teoria tothom tracta l'absentisme, som moltes persones, des de la Generalitat, des de l'Ajuntament, des dels... Menys gent, però que facin una feina més social, jo penso que el problema està a les cases, allà dintre estan els problemes. Nosaltres reunions? No, masses històries, que vagin a les cases a veure què passa i intentin, això sí, clar, dintre del que puguin ajudar. Però és que els problemes estan a les cases, a

- les mentalitats de les famílies, perquè clar, la família que té la mentalitat que el seu fill al cole s'avorreix, que val més que vingui a ajudar a casa, aquí què vols que hi faci l'escola? Saps la quantitat d'hores que
- es fan servir per a tot això? És horrorós. Jo penso que no, no hauríem, no és la nostra feina, aquesta... no perquè no sigui la nostra feina, perquè és que l'escola no pot fer... hem d'educar per la salut, hem
- d'educar pel sexe, per la religió, hem d'educar per no sé què... però... però si al final i les matemàtiques? vull dir... aviam, ja ho sé que no només hem de donar assignatures, però és que hi ha masses coses, ens estan menjant el coco masses coses. Saps què passa? Que el professor hauria de parlar de tot, i clar llavors vol dir que el paper educador de la família ha desaparegut, el paper de la família educadora ha desaparegut. L'escola ho podria fer tot!, bé, doncs no pot, el resultat és aquest, el fracàs, no pot, clar que no pot, és que és de bojós! En un institut els hi hem de donar de tot, i quan dic de tot vull dir ensenyar-los-hi fins i tot a les famílies el que... Això no pot funcionar, clar que fem el que podem, però...
- I com es podria treballar perquè això millorés?
- Doncs mira, d'entrada canviar la mentalitat de tothom. Clar, vull dir... hi ha la mentalitat que, per exemple, tots els problemes que es presenten, tots, s'han de solucionar des de l'escola, i això ja és gravíssim perquè això no és veritat, aquí es fan molts "apaños", però solucionar... Per favor, no s'ho creu ningú!, aquí no se soluciona res, es posen coses per intentar ajudar, però solucionar, solucionar...no solucionem res. És absurd, és que partim d'una base equivocada, l'escola no pot solucionar ni l'absentisme ni els problemes socials que van a l'escola, perquè resulta a l'escola s'hi aboca tot. Però si al final això és una escombraria, remenem merda, no podem amb això, no té sentit. No que no és la nostra feina des del punt de vista professional i reivindicatiu, no, no és això, perquè evidentment quan estàs amb un nano, com que te l'acabes estimant, doncs tots els seus problemes te'ls fas teus i els teus se'ls fa ell seus també i al final
- mira, som com una família, no? Però vull dir no és aquest el problema, el problema és que no... o sigui, perdem masses hores en això, en papers, papers, papers, registres, papers... masses hores, i deixem moltes hores per educar, i això és dolent, no tenim temps per educar o per preparar el que voldríem fer, perquè hem de dedicar la major part de les hores als papers i a resoldre problemes que no podem resoldre. Perquè les hores de telèfon, de trucar a aquest, de reunions aquí i allà... no home no, vull dir
- tot això... Jo penso que s'ha de muntar completament diferent, penso... penso que l'escola no ha d'estar aïllada, perquè no ho ha d'estar, però tampoc pots veure a l'escola és el Corte Inglés! Clar, aquí
- entrant gent de Compensatòria, aquest, l'altre, el de més enllà... això és un caos. Llavors clar...
- Perquè no són realment un suport, aquests professionals que entren?
- Aviam, tots tenen les seves bones intencions i tots fan el que poden, però jo penso que aquest suport sempre és... aviam, com t'ho explicaria...- Aviam, comparat amb el suport real que ens donarien si a més de venir aquí se n'anessin allà. O sigui, si les famílies rebessin suport des del principi, en el barri, suport real, probablement la meitat dels problemes ja no ens vindrien a l'escola. Però és clar, és que el problema està a les cases, clar, aviam, si una mare diu que la seva filla de deu anys s'ha de quedar a casa perquè ha de cuidar els germans petits, per dir-te alguna

cosa, això què vols que fem. a l'escola? Hores i hores perdudes, res més. Doncs no, per exemple, des de Serveis Socials, doncs el benestar social, no sé, doncs que solucionin el problema i que aquesta nena pugui venir al cole. Però com que la família està acostumada a que clar, que la nena ha de fer de cangur perquè sinó... què fan?, doncs que la nena es queda. Doncs bé, un problema a solucionar; quan aquestes persones tinguin algun problema, que posin algú... no sé, no sé com, però des de Benestar Social poden solucionar part d'aquest problema d'absentisme d'aquesta nena. I com això... així. Llavors... mira, entre els... com es diu això... els Districtes, l'Ajuntament, la Generalitat, el no sé què, el Benestar Social, educadors de barri... Tot això és un exèrcit de gent que la meitat de les feines es van solapant, i tant que se solapen, ja saps que sempre tothom vol quedar bé; xoquen, retallen, esperen, peguen trets i s'entretenen, i vinga reunions i hores i hores i sous, i la

- feina "por hacer." Doncs jo, la veritat... fora, agafa'ls tots i fote'ls al carrer a treballar de debò, ja veuràs si fan la feina, perquè al cap i a la fi aquest barri no és tan gran. La meitat d'aquest exèrcit que tenim ara, que agafin casa per casa de visita i que vagin a solucionar problemes, però de debò, i aquí... no nosaltres... Llavors aquí els nanos ja no ens vindrien com ens vénen. És que el problema... és clar, el problema és de base, aquests nanos ja des del naixement ja hi ha problemes. Doncs si això es pot solucionar aquests nanos ja fan una escolaritat normal, ja seran normals. Per tant el problema és canviar la mentalitat de les famílies, però clar, amb una assistència real a les famílies. I a partir d'aquí penso que tots aquests problemes començaran a minvar, però mentre tot això sigui funcionaris... i m'hi incloc jo, eh?... intentant trucar i reunir i parlar i tal per solucionar problemes que no tenen solució... Perquè clar, vas a dir- li a la mare "però no ho veus que el teu fill ha de venir a estudiar, sinó serà un desgraciat?", i la mare diu "ha!, i si ve serà un desgraciat segur, perquè quan acabi què farà? Jo no tinc diners. Què farà? Doncs
- anar a buscar qualsevol cosa o ajudar-me a casa."
- El centre és Centre d'Atenció Educativa Preferent, això què suposa? Quins beneficis, diguem-ne, comporta?
- Home, dividends per ara poquets, però bé, alguns sí, per exemple doncs evidentment sí truquem i tenim algun "apuro", alguna cosa, evidentment se'ns atén, se'ns escolta, vull dir això és evident, mai se'ns tanquen les portes...
- L'atenció preferent per part de qui, de l'Administració Educativa?
- De la Generalitat, sí, sí, fins i tot Direcció General, si tenim algun problema, o per exemple el que et deia de les colònies, doncs una ajuda, vull dir... Sempre evidentment se'n respon, en aquest sentit se'ns tracta bé. El que passa... el que ara estem precisament negociant tots els centres... perquè tenim un petit plus econòmic però és molt poc, estem negociant obtenir altres beneficis no econòmics sinó a nivell de plantilles i tal, és a dir, ho estem negociant. Però bé, beneficis, home... no, no és la panacea, però sí, diguem que alguns beneficis sí que els tenim. Nosaltres l'avantatge és que en ser un centre petit
- diguem-ne que tenim poques necessitats en el sentit que no necessitem ni molts milions ni moltes persones. Llavors, si aconseguim negociar-ho bé, vull dir... nosaltres en que ens augmentin una mica més la plantilla i una mica més la dotació Diguem que ja podrem funcionar força bé.
- Quanta gent sou ara?
- Aquí ara som dotze i mig.
- Dotze i mig?

- Sí, sí, mig, mitja jornada. Clar, el que pensa és que en ser només noranta i pico alumnes, sembla que no però ho treballes diferent, a mi quan m'expliquen a vegades que tenen mil alumnes penso, si fos el cap
- d'estudis evidentment estaria tancat al despatx plorant, em faria por sortir fora, perquè deu ser horrorós.
- En canvi aquí amb noranta la veritat és que bé, és un petit poble, coneixes a tothom, es treballa molt millor. Perquè a més a més no és l'alumne de quart d'ESO de no sé què, sinó que és fulanet, que coneixes be, el seu pare... és un altre món. Fas un seguiment més... és que qualsevol professor, diguem-ne que fa un seguiment més acurat que un tutor d'un institut gran, qualsevol professor, perquè clar, hi ha un contacte
- directíssim.
- Ja. Quina ràtio hi a classe, a l'aula?
- Aquí mira, som... un promig de... uns quinze alumnes per aula, que està molt bé -
- Tornant al tema dels serveis de suport, per acabar amb aquest apartat ja, quin tipus de demandes faríeu a l'Administració Educativa per tractar el tema de l'absentisme de manera eficient?
- El que t'he dit abans, que busquin ells la solució. Mira, saps què passa?, que aquí... això és una pregunta que ens hem fet mil vegades, aviam... jo penso que l'Administració Educativa ja té cervells que cobren per buscar solucions a determinats problemes. Penso que des de Benestar Social haurien de sortir mils de solucions, perquè hi ha gent per pensar sobre això. Pensa que nosaltres clar, podem demanar per solucionar el nostre problema d'absentisme ara, però és que jo penso que això no és una solució, perquè el dia que el Cristòfol Colom sigui famós perquè ja no té problemes d'absentisme perquè vam fer unes demandes i ens les van donar, no hauran solucionat el problema de l'absentisme a Barcelona. Per tant penso que és absurd demanar per nosaltres, no, penso que s'han de fer solucions a nivell global i amb un plac d'anys, a llarg plac i de base. Molt seriós.
- Però per exemple, de Benestar Social, de la Generalitat, hi ha algun tipus d'intervenció respecte l'absentisme?
- Bé, a vegades coses puntuals sí, Benestar Social, a nivell doncs de... a vegades de seminaris, de dossiers, de coses... sí que vénen, però... però això són... com t'ho explicaria... són coses puntuals, jo
- segueixo dient que bé, que està molt bé per avui, però no serveix, no serveix.
- I a l'Administració Educativa, en general?
- És que saps què passa?, que jo penso que hi ha un gran debat que no s'ha fet encara que és que s'haurien de preguntar, no a l'Administració Educativa, no, no, és que tothom s'hauria de preguntar un dia... bé, cap a on van els nanos, perquè llavors descobririen que molts nanos se'n van al carrer, se'n van al fracàs, i cada vegada més. I no perquè l'educació sigui bona o dolenta sinó perquè hi ha un altre problema,
- i aquest és el problema, l'educació no té res a veure amb la societat, llavors hi ha un problema greu, això s'ho hauria de plantejar tothom, no només Ensenyament, tots. I quan se'n donin compte que aquests nanos que se'n van al carrer són com un exèrcit, i aquest exèrcit va creixent, creixent, creixent... El que està passant ara a París, a les afores, com sempre d'aquí a un any o dos passarà aquí. Però si ens donem compte que val la pena pensar-ho i preveure-ho, veuran que els problemes... la meitat estaran resolts. Però mentre no vegin això i només vulguin ajudar als educands a fer coses per intentar pal·liar... això explotarà, això és una olla a pressió. Clar, i explotarà i gros, i explotarà precisament a tot el cinturó de Barcelona, que és on hi ha mils d'alumnes de divuit anys que

tenen el crani rapat, el cervell en blanc, i vindrà un subnormal i els hi dirà que el segueixin perquè ell sap el que han de fer per menjar, que es donin compte que estan perdent el temps i que n'hi ha quatre que estan vivint del que a ells els hi pertany. I aquell dia tindràs un exèrcit que aniran on vulguis a fer el que tu vulguis, i la tindràs armada, i això acabarà sent... perquè és massa gent de catorze a divuit anys que té el cap en blanc perquè aquí no els hi podem posar res a dintre perquè hi ha altres problemes.

- Ja.
- I això és gravíssim, i això és una bomba que es va fent gran, gran... ja fa anys que ho estic dient, però bé... Llavors, què pot fer l'Administració? Plantejar-se seriosament què està passant, què està passant... o sigui, que faci un cens de tots els nanos de quinze a vint anys i que facin una estadística dels que treballen... dels que estudien i dels que tenen estudis, dels que estan treballant o no fan res, o els que
- tenen estudis i no saben a on han arribat. Llavors se'ls posarà la pell de gallina, i llavors se'n donaran compte, potser. Encara que penso que ells tampoc ho solucionaran, perquè penso que des d'Educació tampoc hi ha la solució, perquè penso que és un problema de tothom, un problema polític gravíssim. Però ha d'anar a dalt de tot, penso que hauria de ser el Consell Executiu que s'hauria d'assentar i dir "ostres, tenim un problema", perquè no és d'Educació... i de Treball, i de Benestar Social... de tothom.
- Llavors, mentre no es plantegi a aquest nivell què necessitem? Res, vacances. No val la pena, m'entens o no? Perquè els problemes puntuals i les solucions puntuals no ens auguren cap futur, llavors no... la cosa no va per aquí.
- Per això penso que s'estan tirant mils de milions de pessetes amb esforços que no van enlloc perquè s'haurien de dedicar a això altre. Ara, fonamentalment fer un debat i veure quina és la solució, i llavors
- començar a treballar, però que es faci ràpid, perquè sinó... Mira, jo penso que clar, si jo tinc un sou gran i haig d'anar a Brussel·les durant la setmana, després haig d'anar aquí al Consell Executiu, o haig d'anar aquí i haig d'anar allà, i haig d'anar a Cullàs, sempre tinc reunions i tal... Clar, jo no visc això ni molt menys,
- llavors com vols que me'n doni compte? M'explico? O sigui, els polítics no ho poden veure perquè no hi són, no estan, els polítics el problema és que estan units. Clar, els polítics haurien de... no en campanya electoral, un dia de cada dia, haurien d'entrar a una escola d'aquestes, assentar-se a una classe i mirar, i dir "Déu meu, però que és això?", però aquí, en un barri com aquest. Després haurien d'anar al carrer i veure, a les dotze del migdia, com passegen les gitanes amb els fills. Quan els polítics veiessin tot això llavors començarien a donar-se'n compte que... "què passa?, i què foten aquí setanta tios assentats dormint a les dotze del migdia, o fotent-se porros, a més d'estar treballant?", que parlin d'ells. I després bé, suposo que un dia s'assentarien i començarien a preocupar-se, m'entens? Clar, el problema és que estem... o sigui, nosaltres, aquí, estem molt lluny de la política, molt lluny del món, els nanos ja ho diuen... "Mataró?, pffff!", i tenen tota la raó, on està Mataró?, a la quarta galàxia. Barcelona... diuen d'anar a Barcelona perquè està molt lluny, però tenen raó, és que això no és Barcelona, això és a l'estranger, estem... què et diria jo... a Zàmbia, molt lluny, molt lluny... El problema saps quin és? Que a Barcelona n'hi

- ha quatre, i aquí n'hi ha trenta mil, i el dia que se'n vagin tots d'excursió passarà com els xinesos, el dia que se'n vagin tots d'excursió a Barcelona inundaran el món.
- Per tant, vull dir... el problema és... jo penso que és un problema molt greu i és un problema polític gravíssim, el que està passant. Els polítics dormen, per mi. Llavors... tot això, "apanyos." Nosaltres
- estem contemplant com les coses es van espatllant. Clar, llavors quan dius "això ja ho he sentit", i diu "ala, que alarmista!" Doncs jo si fos francès estaria acollonit, i el que passa a França sempre passa aquí al cap d'un temps, com és lògic... O el que està passant a Anglaterra, o Estats Units, collons, estan passant coses gravíssimes! Doncs aquí sembla que no va amb nosaltres, com sempre. Clar, això és un problema
- polític, no és un problema d'Ensenyament, és un problema polític, llavors clar...
- Sí, sí. Bé. Per acabar... després comentem això de la graella... Unes preguntes de caracterització del centre. De procedència ètnica m'has dit que n'hi havia com tres per cicle, uns sis alumnes?
- Molts poquets, eh?, o sigui, d'ètnies gitanes i de fora no...
- D'ètnia gitana, perquè d'altres ètnies no n'hi ha gairebé al barri, no?
- No, a vegades et ve un sud-americà... Algun magribí... mira, ens n'ha vingut un, però ara està precisament a un altre centre perquè fa... aquest curs que fan de pre-taller per ensenyar-los la llengua i tal...que per cert està molt bé... que no sé qui ho organitza, això, però això està bé. Un nano nou que se l'emporten ells i durant uns mesos ells l'ensenyen a parlar en castellà, bé, el mínim, de manera que quan vingui aquí no només sàpiga marroquí i una mica de francès, vull dir, quin desastre, no? Llavors això està molt bé, és una cosa positiva. Doncs ara aquest nano quan ens vingui aquí al setembre ja ens vindrà amb un vocabulari mínim, eh?, vull dir que això és bo, però vull dir... molt poc, nosaltres molt poques ètnies de fora.
- Bé. Una altra cosa, per captar una mica el tipus d'alumnes des del punt de vista del rendiment hem agafat els resultats d'un estudi que es va fer sobre "Èxit i fracàs escolar a Catalunya" i que... bé, van fer un estudi qualitatiu molt complex, que van explotar doncs amb una anàlisi multifactorial que donava com a resultat l'agregació d'una sèrie de variables, i d'aquesta agregació doncs sortien cinc tipus i... bé, te'ls comento i en tot cas es tractaria que sobre aquesta tipologia en la mesura que et sigui possible, doncs em féssiu una distribució sobre cent, de nanos. La tipologia és aquesta, te la vaig comentant, mira, la
- primera seria grup d'alumnes amb rendiment acadèmic problemàtic, o sigui mitjana d'insuficient, amb potser alguna repetició i tendència a acabar amb el certificat, eh?, és a dir... bé, que si ho apliquéssim a
- l'ESO seria amb certificat, també, no? No el graduat en ESO.
- La majoria.
- Sí?
- O sigui, graduats molt poquets.
- Com quin percentatge de graduats?
- Depèn de cada any, però per exemple aquest any potser donarem... aviam, deixa'm fer així un càlcul... un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set vuit, nou... jo calculo que uns deu o dotze.
- Això és menys d'un 10%, de fet.
- Sí, sí, aquí sí, poquísim.
- Bé, per tant tindriem menys d'un 10% amb graduat, després... bé, aquest tipus...

- No, però un moment, aviam, menys d'un 10% de graduat diguem-ne a nivell oficial, després nosaltres quan fem la concessió dels graduats també mirem altres coses, per exemple mirem la progressió dels nanos, perquè a vegades hi ha nanos que per exemple no aconsegueixen bons resultats acadèmics però mereixen el graduat. Llavors aquest número pot variar, m'entens o no?
- Vale, vale.
- Aquests serien diguem-ne els que acadèmicament considerem que segurament no hi haurà cap problema perquè obtinguin el graduat, però sempre poden haver-hi set o vuit graduats diguem-ne socials.
- Ja. Per tant, que varia entre un deu i un vint per cent, un deu seria acadèmicament potable i l'altre deu seria per progressió.
- Sí.
- Vale. Bé, per tant dèiem, els... bé, primer si et sembla... potser et serà més fàcil, te'ls comento, i després busquem, mirem a veure quin percentatge.
- Val.
- El primer tipus serien aquests alumnes que per posar una etiqueta (amb totes les desavantatges d'etiquetar, no?), els hi havia posat com a etiqueta alumnes limitats des del punt de vista d'expectatives, eh?, d'expectatives professionals... no, perdó, limitats des del punt de vista del rendiment, sense expectatives professionals al judici del tutor; al judici del tutor eren nanos poc capaços i que es considerava
- que difícilment podrien millorar el rendiment. Aquest seria el primer tipus, el segon tipus serien alumnes en conflicte, que són nanos que manifesten rebuig escolar, és a dir, que poden manifestar en moments puntuals problemes conductuals, eh?, de rebot i coses d'aquestes, de rebuig, que normalment està lligat a un rendiment negatiu des del punt de vista acadèmic...
- Sí, és que tot va lligat, clar.

- Sí. Tot i que no tant perquè... vull dir, podrien... si volguessin podrien donar molt de si, a vegades no és un problema de coeficient intel·lectual, ni molt menys, al contrari, eh? Seria aquest segon tipus. El tercer tipus serien els alumnes aplicats amb moderació, que serien els que van fent, van aprovant justet, diguem-ne...
- Sí, aquests diríem que n'hi hauria, segurament, dos o tres per curs, o així...
- Dos o tres per curs... que seria el què... un altre 10%.
- Sí.
- I després tindríem els virtuoses que segueixen, que serien aquest 10% que em comentaves abans...
- Bé, aquí hi aniria un d'aquests que hem dit abans, un... en tenim un que...
- Un per grup, diguem-ne?
- No, no, un.
- Un, un nano?
- Un fenomen que estaria aquí, perquè és increïble.
- Sí?
- Amb la gent que té al costat el normal seria que... no, no, aquest nen el portes allà a una escola d'élite i donaria "el pego" però no vegis com, perquè és admirable no que sigui un cervell, perquè això... És admirable que sigui capaç de seguir sent un "cervell", treballant i tenint interès, tenint en compte els companys que té, és admirable la seva diguem-ne... no sé, la seva visió de les coses, no?, la seva personalitat.
- Bé, aquests serien els que assisteixen regularment, els bons estudiants, eh?, no només els "cerebrins", que clar...

- No, ja, t'ho he dit com un exemple. Jo et posaria que d'alumnes aplicats amb moderació n'hi ha entre un 5 i un 10%.
- Sí?
- Sí, i la resta són alumnes limitats sense expectatives. En conflicte podries posar un 5 o un 10%, també.
- O sigui, un 10% amb moderació, aplicats amb moderació, un 10% en conflicte, serien 20, virtuosos que segueixen...
- És que aquí només és un, per tant res.
- Res, i limitats sense expectatives la resta. I desconeguts difícils... podríem incloure aquells cinc que que'havies dit abans que estaven matriculats i que...?
- Exacte, tot i que tenim... mare de Déu, si ens coneixem la mar de bé! Jo ho posaria així, eh?, que consti que ho estic fent molt a ull, però per reflectir... Seria un 80% de limitats sense expectatives, un 10%
- d'aquests (aplicats amb moderació) i un 10% d'aquests (alumnes en conflicte).
- Vale. Bé, doncs una altra qüestió... si haguessis d'explicar a uns pares quins són els tres o quatre trets pedagògics que caracteritzen aquesta escola, aquest institut, què els hi explicaries?
- Bé, doncs senzillament... aquí els hi explicaria una cosa bastant senzilla que els expliquem sempre, i és l'atenció personal. Aquí sí que... allò que fan de propaganda les empreses de "la atenció al client", perquè clar, el tutor només té uns deu-quinze alumnes, com a molt vint. I a més a més tots els professors fan de tutor, llavors el contacte és directe amb els nanos. Fins i tot a nivell de direcció, com que també som professors i tal... Vull dir, les hores que es passa el nano parlant amb els professors... parlant, no fent classe, parlant, és molt elevada, per tant el contacte és molt i per tant la relació amb la família és molt estreta.
- D'aquests deu o quinze nanos a classe, o vint, feu desdoblaments?
- Aquest any que ve ho farem, sí.
- Fins ara no ho fèieu?
- No, és que el que fèiem era el següent, era agafar, per exemple, deu... per exemple, primer, segon, i un altre grup on agafàvem uns quants de primer i uns quants de segon; tercer i quart i un altre grup per agafar
- uns quants de tercer i uns quants de quart.
- I què era, com un grup de reforç, aquest...?
- Bé, era un grup paral·lel, diguem-ne, on es treballava un nivell més bàsic. Però aquest any que ve ho farem diferent, aquest any que ve el que farem serà primer, segon, tercer i quart, però llavors desdoblarem
- algunes àrees per cursos. Per exemple, de matemàtiques potser doncs hi haurà tres professors, tres grups, m'entens?
- Ja, ja.
- Ho farem així perquè ens agrada més, francament, perquè sinó perden... Saps què passa? Que els grups diguem-ne difícils perden cohesió, costa molt que estiguin cohesionats i encara, al primer cicle encara, però al segon cicle es desmunten i és un desastre. Llavors volem integrar-los amb els altres, però clar, això vol dir haver de desdoblar, etc., etc. Ara, ja et dic, el que defineix el nostre centre és el contacte amb el nano i amb el pare, perquè és permanent, vull dir, pensa que els tutors fan entrevistes a punta pala, amb els nanos més problemàtics és horrorós. Vull dir... bé, horrorós...
- Fonamentalment amb els nanos, no, les entrevistes?
- Sí, sí, està clar.
- Perquè amb els pares?

- Bé, depèn, depèn de les famílies, però sí, aquí a la mínima de seguida informem a casa, vull dir amb això... Saps què passa? Que aquí tenim una avantatge, aquí podem exercir un control molt elevat sobre els nanos, molt.
- Perquè és molt immediat el context de procedència...?
- És que és petit, hi ha pocs nanos... a més a més són molt babaus, pobres, no són gent d'amagar coses... són ingenus. El que et deia, que haurien de ser més violents i no ho són, de violents.
- Ja.
- "Profe, no, si es que... este que..." vull dir, de seguida... A vegades que ha passat un conflicte i no ho volen dir i els hem assentat allà al despatx i "va, home, va, digueu-ho...", i sempre... fins i tot sense voler canten, perquè en el fons són bons nanos.
- Ja. Què anava a dir-te... en relació a aquest tret d'identitat, i a alguna altres, potser, no ho sé, pel que fa a la motivació del professorat, si haguessis de posar una puntuació de l'1 al 4 quina puntuació...?
- Des de quin punt de vista, si estan motivats els professors de cara als nanos?
- De cara al plantejament pedagògic que pogueu tenir...
- Home, jo penso que sí que ho estan per una raó molt senzilla, perquè si alguna cosa ens satisfà és que quan comences amb un gup nou, o quan comences nou, els nanos evidentment "t'odien", lògicament ets un imbècil, un d'això, un d'allò... sempre et busquen defectes. Després de mica en mica et van trobant alguna cosa, però... però sempre fins i tot en començar quart, és a dir, ja porten tres anys, i encara veus que encara et critiquen, i penses "pobre de mi", però quan acaba quart t'acaben estimant, te'n dones compte que en el fons t'expressen rebuig perquè és la seva forma d'expressar-te carinyo. Llavors te'n dones compte que t'han enganyat, en el fons sí que t'aprecien. O sigui, et podran dir de tot o pensar tot el que tu vulguis però en el fons t'aprecien, i això llavors és el que et fa que estiguis satisfet, no?
- Ja.
- Perquè llavors sí que són els típics nanos que et diuen "grrr, grrr", però si no els hi dius res, "profe, no me has dicho nada", però no havíem quedat que... vol dir que en el fons et demanen contínuament que entris a ells, són nanos que els hi falta molt de carinyo. Llavors, quan els hi toques el cul als nens... a les nenes no perquè... i els
- hi dius quatre coses, vull dir... de seguida es posen contents. A les nenes no pots ni acostar-te, perquè els hi fas així, "profe, no me toques." Vull dir que a vegades allò... sense voler fas així, de seguida... No saps què passa? És que és trist... Estan acostumades.
- A què, a que les toquin?
- Estan acostumades... no, a que segurament quan les toquen és per agredir-les, m'explico? Llavors, quan tu fas així... no, potser no et diuen res si et coneixen molt, però no... cap broma que potser en una altra escola a una nena... bé, potser a quart, no?, perquè són més grans, potser a primer encara són molt nenes...I una broma que
- potser els hi faries com si fos la teva filla, per exemple amb aquests no pots. Però és perquè estan en prevenció, no per tu, per l'aprenentatge que porten. Mira, hi ha nanos que fas així i encara a vegades fan així, i dius "hòstia, però si aquí no aixequem...", vaja, no hem aixecat mai la mà perquè és que Déu nos en guardi! I veus que és que és un
- problema... O sigui, per ells un contacte físic és prohibit, és una cosa que no... el contacte físic suposo que per ells és o agressió o carinyo, però molt, molt íntim, i llavors clar... tampoc som nòvios, miri... no hi ha terme mig. Clar, una miqueta de fer-te així a la galta no perquè clar, "ESO me lo hace mi novio, o mi madre, o me pegan

- dos ostias", però el professor per exemple no, i llavors amb això anem amb molt de comte. Però per un altre cantó vull dir... et busquen. Per exemple, sempre et busquen, allò... "he, profe...", vull dir... o sigui, com t'ho explicaria... són com els gats que se t'acosten i et van rasant, tu no et moguis, però elles et van rasant, et van buscant. I és clar, això en el fons t'agrada perquè veus que bé, que val la pena el que fas. Perquè clar, si realment només miressis
- el que és l'evidència... diries "però nosaltres què fem aquí?, potser que marxem a un institut més gran i passem de tot", m'entens?, l'aparença és freda, però no, en el fons és maco.
- Quants anys fa, Joan, que estàs tu a aquesta escola?
- Jo aquí en porto ja sis o set.
- I la mitjana així d'antiguitat de la plantilla és elevada o hi ha molta rotació?
- No, el problema és que nosaltres volem que no sigui elevada i que no hi hagi rotació, vull dir que... que la gent estigui... perquè estem tots en comissió de serveis, per tant estem...
- Tots?
- Tots. En teoria hi estem per gust, però clar, què passa? Que si un se'n va hem de buscar a algú, i si no trobem a algú ens ve a la força. Llavors clar, ens ha passat que ens ha vingut gent perquè els hi ha tocat, no perquè ho hagin demanat. El que passa que això sí, tots els que vénen es volen quedar, tots, tots, tots.
- Sí?
- Home, aviam... també... al marge de tot el que t'estic explicant, també vivim bé en el sentit que no vius unes tensions molt grosses, perquè aquí vius relaxat.
- És petit, el grup...?.
- Som petits, som pocs, també entra el...claustre fa pinya, i avui en dia fem una paella aquí baix, vull dir... tenim bona relació, amb els nanos hi tenim bona relació, llavors clar, què passa? Que anem cremats quan s'acaba un trimestre, quan m'he barallat amb fulano... però són coses puntuals, en general doncs no es viu malament, a més a més la gent plega a les tres, amb el qual es desconnecten de l'escola. Tampoc es viu tan malament, m'entens o no?, llavors no és allò de dir "oh, és que aquesta feina és horrible", no és veritat, jo per exemple m'ho passo molt bé. Encara que a estones maleeixi a tothom, però vull dir jo m'ho passo molt bé, vinc a gust, m'entens?, llavors la gent també. Llavors tothom vol repetir, això és cert. El que passa que és que tothom no pot repetir perquè una cosa està clara, aquí tothom no serveix, i no perquè hakis de ser especial o... no, però has de... aviam, has d'estar molt obert amb els... Clar, aquí hi ha un problema, la mentalitat d'un que acaba unes oposicions és que ve aquí a donar
- matemàtiques, i després suspèn zero i t'aproven deu, i vull dir la cosa... no, aquí no es pot funcionar així, hi ha moltes altres coses abans de les matemàtiques. I a més s'ha d'ensenyar molt el que són procediments de treballar, estar, pensar, parlar... i després, les matemàtiques, passant a l'últim I quan vénen les matemàtiques, després... bé, "per què has tret un deu? Perquè has copiat has tret un deu, perquè has tret un zero...", vull dir clar, aquí fem un treball més de camp, m'entens?, allò bitxo per bitxo. Clar, no fem allò de dir "he suspendido, pues..."
- Llavors clar, jo estic acostumat... jo col·leccionava insectes, i vull dir... estic acostumat a agafar-los un cada un i dir
- "aviam aquest com té l'ala avui?", allò... un per un. I clar, cada nano és un cas, i llavors aquí aquesta feina, diguem-ne, dóna resultats. La feina global no, aquí no pots entrar i dir "el que se mueva lo mato" perquè et diuen "ah, ¿sí?, pues ahora nos movemos." Vull dir sempre has d'entrar pensant en que el que esperen que facis és el més probable que facis, i l'has cagat, per tant

- sempre has de buscar allò que no esperen que facis, i és una mica...complicat. Llavors has de tenir ganes de... també ganes d'estar amb ells, de passar hores, allò a vegades, i dir "mare de Déu!" Si tu tens ganes d'ampliar els teus coneixements i de fer "birguerries"... no, m'entens?
- Ja.
 - Perquè ja has d'estar molt acostumat a seure't i dir "bé, això és un inútil, no serveix per a res, és un parat i un subnormal", ara "el convertiré", perquè això és el que pensen ells, eh?, quan entren... pensen tot això. Llavors el
 - convertirem que es pensí que és persona i a final de curs es pensarà que és un nen normal que pot estudiar, el qual no vol dir que estudiï, i que si vol pot fer més coses, i que a més pot parlar. I aquesta és la feina, convertir-los en persones. No, més ben dit, fer-los-hi creure que són persones, perquè és que ells tenen la mentalitat que
 - no... fer-los valorar a ells mateixos, l'autoestima. Aquesta és la gran feina, a la que aconseguim que la autoestima pugi tot puja, després els resultats acompanyen. Nosaltres ho veiem de seguida en un nano quan hem treballat molt, hem tingut problemes, i hem aconseguit, per exemple, que canviï ell; automàticament comença a aprovar, té bona relació amb tothom, no es baralla amb ningú... ja el deixem sol, en canvi quan no superem aquest punt aquest nano evidentment no funciona "suspenc música" clar, el primer que diem "cony i què volies?", clar, que toqui el piano? que això, això, això i això. Home, però no aprèn música? doncs deixa la música i ensenya-li a
 - pensar... o fes-li reflexionar què coi passa amb la música, parla amb ell, m'entens o no? Vull dir sempre hem de treballar una mica... sigui, hem de servir de psicòlegs i mames, fem de mames i de papes. I clar, això que passa? Doncs que hi ha gent que... doncs bé, li costa. Tenim la gran sort... i això ho hem d'agrair al fet de ser un CAEP, que nosaltres tenim una plantilla i la modifiquem... bé, dins d'uns límits, és clar, perquè sinó... però vull dir que la
 - podem modificar sempre que ens calgui. Per exemple, si una persona creiem que no és adequada la podem treure, i si busquem una persona que creiem que és adequada la podem posar, és a dir...
 - Sí?, la podeu cridar?
 - Sí, això ho podem fer, ho fem. De dir "aquella persona que està..." Ho fem, i això és la gran... diguem-ne, això és la gran ajuda que tenim. Si no poguéssim fer això segurament això seria un desastre, i en canvi estem molt contents de com funcionem perquè podem fer això, ens podem acomodar al que tenim. I quan algú no xuta doncs podem canviar, clar, això va molt bé. Encara que és molt difícil perquè clar, dir que aquesta persona no val com pots comprendre és molt dur, no? El que passa és que tenim molt clar que... aviam, quan una persona no val, no val per aquest tipus de feina i de centre... No vol dir que no valgui per una altra cosa, o per altres centres, o... altres qualitats. En altres centres pot anar-hi perfectament, no?
 - Que anava a dir-te... una altra qüestió, em podries donar algun exemple de com resolou el tema de l'atenció a la
 - diversitat? A part del que ja m'has comentat, que era el tema dels grups?
 - El noranta per cent ja te l'he dit. Vull dir, pràcticament... clar, el tutor...quan detectem que un nano, per exemple, no segueix una àrea, clar, el primer que fa el professor és adaptar l'àrea a ell, llavors això vol dir feines diferents, clar, nosaltres... Cada professor d'àrea té a l'aula una sèrie de nanos que fan una feina, però sempre té feines paral·leles pels nanos que no segueixen.

- Perquè això de treballar per racons, que a primària es fa bastant, a secundària es fa també o no?
- Ho vam fer l'any passat, vam fer-ho com a experiència. Saps què passa? Que són massa grans, i llavors vull dir... Home, a primer encara, però a segon o tercer et diran "profe, ¿ésto qué es?" No. Els nanos el que
- voldrien és fer el mateix que fan tots, el que passa que amb un nivell d'exigència menor, i això és el que intentem fer, m'entens? Llavors tothom treballa els mateixos temes però a nivell d'exigència i per tant d'avaluació i de valoració és menor. Bé, perdó, és menor el d'avaluació, el de valoració no és menor; és a dir, el que s'esforça treballant bé traurà un deu, i el que s'esforça treballant paral·lelament també si s'esforça traurà un deu, però
- respecte al que ha treballat, que no és un deu comparable amb l'altre, m'entens?
- Ja, ja, sí, sí.
- Per això nosaltres intentem sempre desvirtuar...bé, desvirtuar... no és la paraula, intentem relativitzar molt la nota
- i dir "però aquest s'esforça?" Perquè nosaltres tenim molt clara una cosa, el que s'esforça val, i el que val aprova. I el que no s'esforça és un gandul i no dropo i no aprovarà mai, encara que sigui un geni. I com que partim d'aquesta premisa, que la tenim molt clara, sempre preguntem el mateix "aquest s'esforça o no?", independentment dels resultats. I si realment fa un esforç, això és el primer que valorem, i a partir
- d'aquí és quan avaluem. Clar, aquí els hi demanem als nanos al principi sempre el mateix: valoració, esforç, "tu esforça't i et valorarem, però esforça't, supera't. Si no et superes seràs un penco, llavors."
- Ja.
- M'entens? Però això és molt difícil, eh?, vull dir... és molt fàcil dir-ho però això vol dir passar-se hores. Per exemple, per nosaltres avaluar és el més complicat que tenim per les hores que hi passem, perquè ho valorem tot en un nano, si pixa de cantó, si pixa... tot, tot, tot, és allò de... tots els detalls... tot, tot, tot, que potser a vegades ens passem, però creiem que hem de fer-ho.
- Ja. Perquè jo em faci una idea, em podries... més que comentar, si teniu informació potser per escrit dels crèdits
- variables i de síntesi i tot això. Ja que això a cada institut varia de fet, no?
- Sí, nosaltres... mira, nosaltres normalment el que fem és oferir als nanos una sèrie de crèdits variables, els deixem
- escollir, però després a través del tutor...els orientem. Normalment el que fem és uns de reforç pels que han de reforçar, i altres d'ampliació, el que passa que els d'ampliació són perillosos perquè a vegades perden el món de vista, no? Perquè aquests nanos tenen uns nivells molt bàsics.
- Què vol dir bàsics?
- Baixos. Llavors si decidim per exemple doncs la literatura per dir algo "literatura anglesa del segle XVI", és clar, seria una bestiesa. Llavors clar, quan busquem ampliació és difícil, perquè pràcticament el que fem llavors què és? Quasi la mateixa àrea ampliada, llavors els nanos ho veuen, "profe, para hacer lo mismo...", m'entens?
- És que per a ells és el mateix. I els de reforç el mateix, "para hacer lo mismo..." Llavors nosaltres ara estem canviant els criteris per fer els crèdits de síntesi... ai, perdó...d'ampliació i de reforç. Llavors el que farem serà... de cara a l'any que ve, ho estem planificant de nou, fer més aviat menys crèdits variables en el sentit de
- disfressar-los, eh?, sobretot de reforç, que és l'important, i llavors això va a part, diguem-ne per escollir, amb crèdits més de... com t'ho diria, de... d'entreteniment, que no sense valor pedagògic, perquè per exemple, un

- crèdit que disfruten molt, "Idees de tecnologia", que és el que doncs jo, té molt valor... per exemple és el de
- fotografia, però clar, per a ells fer-se amb una capsa de sabates una màquina de fer fotos... s'ho passen teta. Però clar, aquest és un crèdit diguem-ne destinat a l'èxit, doncs això és el tipus de crèdits que busquem, no?, que els crèdits variables siguin per ells un sortir del..., de crèdit variable el que fem sempre és "El barri", després "La ciutat"... O sigui, ho fem per parts, el primer el barri, però quan dic el barri vull dir els carrers d'aquí, eh?, el
 - barri. Després un segon terme seria la ciutat per barris, i després ja anem pujant, no? Però diguem-ne un primer crèdit sempre és aquest.
 - I això que teniu a baix d'Europolis, posa?
 - Ah, sí. Bé, perquè els d'un grup d'aquests reduïts de nanos més complicats van dedicar una jornada a vendre i comprar productes en euros, i es venien... o sigui, s'havien de canviar la moneda en euros, llavors feien
 - els càlculs, contaven euros i anaven a comprar, van fer unes botigues... bé, així amb mig pla de conya, però van acabar tots contant amb euros. Que és el que et deia dels variables, no?, per exemple aquest any en volem introduir un que és construir un instrument de música, perquè s'ho passaran bé construint-lo. Clar, per ells això no té res a veure amb la música, però clar, és mentida, és com el que et deia de fotografia, per ells no té res a veure amb la tecnologia, i en canvi té molt a veure i té molt contingut. Però clar, són continguts que els nanos no en són conscients, i hem descobert que quan els nanos aprenen sense adonar-se'n, no veuen el contingut, és quan
 - realment les coses... "piquen", en canvi, quan tenen massa clar què és el que han d'aprendre és quan l'hem pifiat, m'entens? Llavors aquests crèdits que introdueixen coneixements i procediments sense que quasi
 - ni te n'adonis són els que van millor, llavors volem introduir aquest tipus de crèdits, per exemple en volem fer un... perquè aquests nanos tenen molts problemes de psicomotricitat, expressió...
 - Si?
 - Home, aquests nanos sempre estan així, "qué pasa". Estan rígids...haurien d'anar a l'Institut del Teatre, aviam si es desmadren i aprenen a moure's, perquè no saben expressar-se, "¿que estás contento?", "mucho, me muero de risa", i estan així, vull dir...llavors aquest que et deia que volem fer és de teatre, per exemple per desinhibir-los. Clar, per ells evidentment serà una conya fer teatre i en canvi per nosaltres serà una gran avantatge, perquè els ensenyarem a parlar, a parlar en veu alta, o a cridar, a parlar en veu baixa, a expressar-se, a moure's i expressar amb el cos les coses, m'entens?
 - I aquest tipus de crèdits requereixen molts recursos econòmics?
 - Per nosaltres els recursos econòmics són una cosa que és important, però per nosaltres hi ha un recurs més important, que és el recurs professional, si fa falta gent. Segurament... els professors ja veurem com
 - ho muntem.
 - Perquè oferiu vosaltres el crèdit d'aquí?
 - Sí, sí, nosaltres ens ho fem tot, aquí aprenem de tot, aquí aprens "hasta calceta", que diuen. Jo no sabia, per
 - exemple, cosir, i ... em vaig trobar amb teixits i vaig dir "hòstia, els hi haig de fer... aprendre una màquina de
 - filar i tal i no sé cosir!", i ja em veus allà... "profe, no le sale bién", "calla...", "mi madre lo hace mejor que
 - usted", "calla o et suspenc..." Clar, aprens, aprens així. Però vull dir... és divertit, perquè llavors a ells els hi
 - agrada, quan veuen que un professor la caga els hi encanta "profe, que mal lo haces", i riuen...i penses "bé, està content", bé, els hi encanta, els hi encanta. Realment són un show.

- (...)
- Bé, i el que et deia, a vegades fas deliberadament fas coses així i penses "però com pot ser que no se'n donin compte?", són feliços, i penses bé...
- Teniu alguna experiència col·lectiva de formació contínua, de formació permanent?
- Sí, ara ens ve una noia que vam demanar l'any passat perquè estem intentant el.laborar el projecte curricular de centre, i ja pots comprendre en un centre com aquest el projecte curricular de centre... tela marinera. Llavors tenim una persona que ens ve els dilluns a la tarda i sí, sí, estem treballant i força bé, molt bé, i aquest any que ve continuarem. Perquè clar, a nosaltres com és lògic el dia a dia se'ns menja, llavors... Aquesta persona ve de l'ICE.
- Llavors aquesta persona diu "aviam, els deures, qui no ha fet els deures?"... L'experiència ha estat molt bé i l'any que ve vindrà. Saps què passa? Que nosaltres no necessitem ningú que ens expliqui com fer el projecte perquè ja sabem el que hem de posar, perquè per sort o per desgràcia sabem perfectament la realitat. El problema és que
- necessitem algú que ens digui "tu, s'ha d'escriure així, s'ha de fer així...", m'entens?, Nosaltres tenim tantes coses que quan ens posem a parlar també parlem dels nanos i no... Però és clar, agafa i diu "tu, tu i tu a fer això, tu això...", llavors t'obliga a una regularitat, i això és el que ens va bé. M'entens?, ens centra en els temes. I així estem.
- Treballem més per àrees, per cicles, per àrees i per cicles...?
- No, treballem més que res per cicles.
- Per cicles?
- Sí.
- Teniu algun projecte transversal?
- Bé, sempre en tenim, el que passa que és molt complicat. A nivell de tutoria intentem posar-nos sempre, el que passa és que nosaltres tenim com a condició, i més ara que estem renovant la programació, d'introduir sempre a les àrees temes transversals.
- Sí?
- Sí, però clar...temes transversals com pot ser la salut o pot ser... què et diré jo... la convivència, per exemple, temes d'aquests, intentem sempre que dintre de les àrees que estiguin posats, però bàsicament on ho treballem més és a... tutoria, i en uns crèdits que fem sobre... com es diu això?, sobre... no em surt el nom... sobre no sé, com es diu això?, no sé què social, no em surt el nom.
- Habilitats socials?.
- Això, sobre habilitats socials, ara estem fent un crèdit... És que l'any passat ens van fer un curset molt interessant sobre les habilitats socials, i tal com el vam agafar el vam aplicar, perquè francament, aquí no sé si fem...
- Ho va fer gairebé tots?
- Ho vàrem fer pels grans, pels grans, i els estem aplicant ara.
- El curset qui el va fer, vosaltres?
- Ah... mig claustre. No, no, vam anar, perquè van fer les xerrades... van fer el curset des d'Ensenyament, i pràcticament hi vam anar mig claustre, i l'estem aplicant aquest any amb els grans i ens agrada molt.
- Sí?
- Perquè aquests nanos necessiten que se'ls hi treballi molt això, perquè quan tinguin això solucionat l'altre vindrà sol.
- Ja.
- Perquè clar, que fem per exemple, ciències, i davant queden tants problemes que és que les ciències no es veuen. Clar, si anem traient problemes al final es veuran i les aprendran.

- Pots explicar-me amb cinc cèntims com definiu la funció tutorial, en què consisteix?
- Ja, mira, la funció tutorial... en principi cada grup té un tutor, el que passa és que tots els professors fem de tutor,
- vull dir, tots els professors estem al tanto de les tutories, de tot el que passa, de tot el tutor sempre informe en els claustres de tot el que passa... per tant, com que a més a més som pocs, vull dir no hi ha cap problema, cap professor mai s'agafa en "out side", sap que hi ha hagut un incident i que a tutoria s'ha parlat això, el qual és una
- avantatge. I a més a més els professors també podem fer una mica de tutor, és a dir, sempre aquesta vessant d'intermediari planer i d'orientador. Clar, el tutor evidentment té unes hores dedicades i el tutor és, diguem-ne, la peça central, perquè el tutor és el papa.
- El tutor què fa, es troba amb el grup- classe...?
- El tutor es troba amb el grup- classe, amb el grup - classe, i a més a més es troba individualment amb cada un dels seus alumnes, i cada trimestre té un mínim número d'entrevistes. És a dir, el tutor està obligat a veure's com a mínim un cop per trimestre i alumne a soles, i a part d'això cada dilluns té la tutoria. Que són simultànies, el dilluns a primera hora totes les tutories són simultànies.
- Totes?.
- O sigui, cada curs té el seu tutor. Sí, sí. A vegades com han actuat quan ningú demana la feina, per exemple potser parlar del viatge de fi de curs, s'ajunten tutories a vegades, eh? I el tutor té un programa d'acció tutorial molt preparat, molt elaborat; perquè clar, a la tutoria es treballen tots aquells temes que a vegades a
- classe aparentment no hi ha motiu per treballar, o no hi ha el forat, sobre... temes sobre empatia, sobre sociabilitat... i en fi..., problemes, etc., etc. La feina de tutor és la més peluda, el tutor sempre fa
- d'intermediari dins del centre, i els nanos saben que el seu tutor és el que... amb el que han de parlar quan tenen un problema. Però això no vol dir que els altres professors no hi puguin parlar, perquè l'avantatge és que els professors saben tots els problemes, aquí l'avantatge és que el tutor quan pren decisions ho fa saber sempre
- als professors, i quan un professor entra a una classe...sap quines decisions s'han pres. A nivell personal o a nivell de grup. I clar, n'està ben assabentat.
- El tutor què sol ser, tutor de curs, o és tutor de cicle...?
- Normalment tutor de cicle, és a dir, el tutor dels de tercer i quan passen a quart també serà el seu tutor, fa els dos anys. I al primer cicle igual. Sí, perquè clar, volem que el professor... ai, el tutor, a més a més els coneixi molt bé. Clar, com que aquí som pocs l'avantatge és que els coneixes ràpid, però així i tot... clar, aquests nanos demanen molta atenció, llavors vull dir... tot és poc.
- Ja. Molt bé, Joan, una cosa per acabar. Ara sí que acabem, eh? Amb necessitats educatives especials dictaminades teniu nanos?
- Necessitats educatives... sí, em sembla que en tenim un parell.
- Un parell?
- En tenim un parell, i de risc social en teníem un però ja no hi és. I ara nens dictaminats d'alt risc social em sembla que no en tenim cap.
- I no dictaminats susceptibles d'haver estat dictaminats?
- És que saps què passa? Que això és tant pelut... a vegades quan... clar, el que ve de fora i veu un nano d'aquests els hi diu "que...", aquest demà està a la presó, ja. I clar, nosaltres quan els mirem, com que els vivim... i home, no tant, no n'hi ha per tant, vull dir clar, som més... no sé si és bo o dolent, potser és la paraula... som més benèvols i mirem les coses d'una manera més... m'entens? Perquè tenim, a més a més, més coneixement de

la celebritat. I potser trobem que bé, que no és tant greu, no?, és quasi normal, a vegades, certes coses que

- passen. Però sí, suposo que un parell més es podrien algun dia dictaminar, però no ho tenim tant clar. Saps que passa? Que nosaltres a més a més amb els nanos, com que són com són, tenim un problema, i és que
- aquí a vegades se'ns porten d'una manera que no és la mateixa que la de fora, i això hi fa molt. A vegades hi ha nanos que diu "ui, aquest...", i en canvi aquí doncs veus que no. I això a vegades ho dificulta, no?, no
- som... com es diu... ecuànims, però, no podem ser-ho, però tampoc volem ser-ho. Perquè si fóssim ecuànims seria molt avorrit, i així doncs mira, treballem amb el nano i així ens va. A vegades quan estem sols en diem de tot, sols, si ens sentissin les mares el que diem dels nens!!! Els hi diem de tot, però sols, nosaltres, però ens quedem descansats, llavors quan anem a classe... això ens passa als tutors. Quan ve un nou sempre li diem "mira, quan no puguis més i estiguis a punt de matar algun alumne vine a l'aula, a la sala de professors, digues de tot, maleeix-los, insulta'ls, trepitja'ls, i fes el que vulguis, escup-los... i llavors, quan acabis, ves te'n una altra vegada a classe, veuràs com estaràs nou", i realment funciona, eh?, vénen, els hi diuen de tot, i quan pugem a classe apa... ja els suporta un més.
- Bé, res més, només si vols comentar-me breument com tens la graella, i si la puc recollir ara o vols que la reculli en un altre moment, o...
- Ah, sí... Bé, aquí s'havia de posar alguna cosa? No, oi?
- Teniu... no teniu vosaltres ni cicles formatius ni cicles superiors ni batxillerat...
- No, no és per això. Bé, aquí només... aviam, em faltava ... això, només em faltava posar-te el recuperat, espera, recuperades, aviam...
- Vols que t'ho deixi i t'ho fas tranquil·lament?
- Si no et fa res... m'ho pots passar a buscar un altre dia...?
- Sí, o fins i tot... què et sembla si m'ho envies per fax.
- Ah, sí, cap problema
- Molt be, doncs moltes gràcies per la teva col·laboració.